MORGEN om 9 uren zullen op de Markt worden verkocht aan de meestbiedende, 25 extra vette Ossen en Koeyen, de byzondere aandacht der Koopers waardig.

VERKOOPING AAN Z. M. CUSTOM HUIS.

OP aanstaanden Donderdag den 30 dezer, zullen de volgende Goederen aan de Pakhuizen van Z.M. Custom-huis worden verkocht:

10 Pypen oude Cognaic Brandewyn.
8 Kasten van 6 dozen Champagnewyn.
300 Noordsche Deelen.
8000 Hollandsche Klinkers.
21 Kasten met ledige Bottels.—en
1 14-duims patents Hennip Kabeltouw.

De Verkooping zal precies ten 11 ure beginnen.

HAMILTON ROSS & Co.

BEKENDMAKING.

IN het begin van de aanstaande maand October, (datum en plaats nader te bepalen,) zullen worden verkocht, 200 stuks Beesten, bestaande in Trek- en Slagt Ossen, Slagt Koeyen, en aanteel Vee, dat uit het Distrikt Somerset verwacht wordt.

Vendu Kantoor, Stellenbosch, 21 Sept. 1830.

P. A. MYBURGH & Co.
Vendu Administrateur.

TE HUUR, een zeer net en gerieflyk Huis, in het beste gedeelte der Stad, kan op den 17 October eerstkomende aanvaard worden; thans bewoond door den Hr. VALENTYN.—Te bevragen by den Ondergeteekende, in de Waleistraat No. 50.

A. LOUW, Az.

DAAR op de openbare gehoudene Verkooping op het Looyers-plein, aan het Pakhuis van Mejufvrouw de Weduwe Nolen den Wel-Ed. Hr. BLANK, vele dingen, door de weinige voorhanden goederen, niet hebben kunnen worden te gelde gemaakt, zyn als nog uit de hand te koop, eenige goede Deur- en Vengster kouzynen, Kajate- en ander Houten; fraaye opgewerkte Stinkhoute Vengste-ramen en Latyhouten, een groot kajate Pakhuis-kouzyn, Deuren en Latyhout, ook een aantal Ankers, Planken, Kapstokken en Rakken in soort; een zeer goede Handkoornmolen, een Baktrog met Schoppen, Ovenyzer en Platen, Karnen in soort, kostelyk Vatwerk, wynig door oude Muscadel, eene sterke Karrewywagen, met zyn Langwagen en Zwengels, Koets, Chais, en Wagentuigen in soort.

Ook als nog uit de hand te koop, en het best geschikt voor de Naburen van de Plaats *Vrede en Lust*, aan de Zwarteruier, thans geoccupeerd door den Heer J. W. SWANEPOEL, 30 Vrachten aangereden harde Klippen, en cirka even zoo veel gebrande Baksteenen een rekening te sluiten, aldaar ter Plaatsien.—Adres in de Roelandstraat No 11.

GEDROST, sedert den 11 dezer, myn Slaaf *Fielis*, gekocht uit den Boedel van wylen J. MEYBURG; heeft aan een botteilje-groen baatje, witte onderpak, en roode doek om het hoofd. Hy is middelmatig van postuur, geel van kleur, en heeft groote oogen; is een kleedermaker, en heeft een Viool by zich; geeft voor met verlof van my te gaan werk zoeken, en verhuurd zich als Kleedermaker en Muzykant. Die hem en een der gevangenissen, of aan my, bezorgt, zal buiten het vanggeld beloond, en die hem ophoud, volgens regten volgd worden.

C. C. MOCKE,
Kaapstad Sept. 21, 1830. Langestraat.

GESTOLEN of Verdwaald, van de Plaats van Dr. THOMPSON, gelegen tusschen Rondebosch en Wynberg, een bruine Ruin Poney, met korte staart, witte achterpooten, en een witte kol. Men verzoekt om berigt waar hetzelve terug te bekomen is, indien verdwaald; doch wanneer men ontdekt waar hetzelve opgehouden wordt, gestolen zynde, zal eene belooning worden gegeven aan de genen die den Dief aantoonen kan.

UIT de hand te Koop, de welbekende vruchtbare Plaats "Vaatje," gelegen aan de Koebergen, in het Kaapsch Distrikt, bezaaid met 30 mudden Koorn, 60 mudden Haver, en 11 mudden Garst. De konditien kunnen op aanvraag vernomen worden ten Kantore van de Heeren TAUTZ & MERENSE, Procureurs en Notarissen. C. A. VAN DER BURG, q.q.

Kaapstad Sept. 22, 1830.

NB. Ook te koop, een zeer uitgestrekte Erf aan de Groene Punt, met de daarop staande Gebouwen. De konditien zyn zeer voordeelig, en te vernemen op aanvraag als boven.

10 RDS. BELOONING.

GEDROST, sedert July ll. myne Slavin genaamd SAARTJE, kort van postuur, en geel van kleur. Die haar by my, of in de gevangenis bezorgt, zal bovenstaande belooning ontvangen: maar die haar ophoud zal is regten vervolgd worden.

Wed. R. S. ALLEMAN.

DE Ondergeteekende ondervonden hebbende, dat door eenige personen die in de Houtbay komen visschen, op zyn Eigendom vryheden worden genomen die voor zyn belang nadeelig zyn, zoo wordt een ieder by deze gewaarschuwd van zich in het toekomende te wachten van op zyn Land eenig Hout te kappen ofte van hetzelve op eenige andere wyze gebruik te maken, alsmede dat hy geene wegen of paden over zyn Land zal gedogen, buiten de publieke weg van de Stad naar het Blokhuis loopende.

W. D. HOFFMAN.

TE HUUR,

EEN Wyn Pakhuis met zeer goed wynig Vatwerk, ruim 160 Leggers nat, te naarden, met primo November eerstkomende. Te bevragen by

L. W. C. BECK,
Loopstraat No. 26.

BENOODIGD.

EENIGE Werkjongens te huur. Die er eenige te missen mogte hebben, gelieve zich te vervoegen by den Uitgever van dit Blad.


Deze Courant wordt elken Vrydag ochtend uitgegeven ten Huize van den Hr. C. N. NEETHLING, No. 3, Kortemarktstraat, en den Zaturdags per Post naar alle de Buiten Distrikten verzonden.

Prysen van Intekening.—In de Stad, per jaar, 16 Rds.—per quartaal, 4 Rds. In de Buiten Distrikten, per jaar 19 Rds.—per quartaal, 4 Rds. 6 Sch. En voor een enkele Courant, 7 Pence.


# De Zuid-Afrikaan.


*(Tros Tyriusque mihi nulla discrimine agetur.)*—VIRGIL.

DEEL I. VRYDAG DEN 24 SEPTEMBER 1830. No. 25.


## Uitgestelde Vendutie.

MELK, om byzondere redenen, zyne publieke Verkooping van Merries, als meermalen geadverteerd op den 1 October aanst uitgesteld hebbende tot den 15 daaraanvolgende, ter Plaatse van den Hr. W. TRUNTSSUR, aan de Rozenboom, Tygerbergen, zal als dan deen verkoopen, zonder de minste reserve, 30 bastaard Engelsche Merries, gedekt in October ll. door de voornaame Bloed-hengsten *Wokingham* en *Young Morisko*; alsmede, indien niet vooraf uit de hand verkocht, een 4-jarige Hengst uit een opregte Merrie by *Rhoderic Dhu*, en twee egale bruine onlangs geleerde Koets-Paarden, nu 3 jaren oud; benevens den benoemden Bloed-hengst

WAXY;

*Waxy*, bruin van kleur, aangefokt door zyne Genade den Hertog van Rutland; geveuld in het jaar 1817; geteeld door *Waxy*, zyn moer *Penny Trumpet*, die mede de moer was van *Elizabeth*, *Solyman*, *Osman* en *Nina*, zynde alle zeer voortreffelyke wedloopers by *Trumpeter*. (de vaar van *Sorcerer*). Zyn groot moer *Young Camilla* (zuster van *Colibri*) by *Woodpecker*. Zyn overgrootmoer *Camilla*, by *Trentham*. Zyn over over grootmoer *Coquette*, by het Barbaryach Paard *Compton*. Zyn over over over grootmoer (eene eigene zuster van *Regulus*,) by het Arabisch Paard *Godolphin*.—Zyn over, over, over, over grootmoer (*Grey Robinson* genaamd, die in 1793 geworpen is,) by *Bald Galloway*. Zyn over, over, over, over, over grootmoer by *Snake*. Zyn over, over, over, over, over, over grootmoer *Old Wilkes*, by *Old Hautbay*.

(Get.) C. H. SOMERSET.

Kaapstad den 23 Aug. 1824.

*Waxy* wierd in 1821 door zyne Excellentie Lord Charles Somerset ingevoerd.

Voorts, een opregte Vriessche Bul en een dito afkomstig van een opregte Vriessche Koe en de zeer beroemde Teeswater Bul, de laatstgemelde door Lord Charles Somerset voor de Groote Post Farm ontboden; alsmede een opregte Vriessche Koe welke met de Vriessche Bul voorn. door den Hr. Muntingh van Holland zyn ingevoerd geworden, als ook een dito afkomstig van voorn. Bul en Koe, benevens nog circa 20 fraaye bastaard Vaderlandsche melkgevende Koeyen met derzelver Kalveren, getrokken uit de zoo even gem. Vriessche Bul, als ook circa 30 fraaye bastaard Vaderlandsche Gust Koeyen die na de Bul nemen, en een aantal dito Vaarzen van 2 jaren, en circa 50 bastaard Vaderlandsche Beesten van 2 en 3 jaren oud.

Liefhebbers van Paarden en Vee zullen bovenstaande Verkooping als het verkieslykste oordeelen, tot verbetering hunner Stoeteryen.

TE KOOP.—De Ondergeteekende biedt uit de hand te koop zyne vruchtbare Koornplaats genaamd *Otterkuil*, aan den Koeberg, Distrikt Stellenbosch, welke thans bezaaid is met 70 mudden 700 Koorn, Garst, Rog als Haver. Het grootste gedeelte der koopschat kan des verkiezende op renten worden gehouden, mits de vereischte securiteit stellende.—Nader te bevragen by den Eigenaar op de Plaats voornoemd.

W. J. DE KOCK.

TE KOOP, op zeer voordeelige voorwaarden, de welbekende vruchtbare Plaats genaamd "*Elzeskraal*," gelegen aan de Tygerbergen.—De konditien zyn te vernemen in de Leeuwestraat No. 3, Kaapstad.

UIT de hand te koop, tien deugdzame Afrikaansche Slaven, als:—Adam 27 jaren oud, zynde een koetzier, wagenryder en dekker; Silvia met hare drie Kinderen, eene bekwame huismeid; Louisa en Delie, ieder met een kind, eene dito.—De helft der koopschat kan op ren en blyven.

A. W. VAN NIEKERK.

Bokrivier, Kaapsch Distrikt,
den 17 Sept. 1830.

ROBERT EAGAR neemt de vryheid zyne Vrienden en het Publiek te verwittigen, dat hy in zynen Winkel, No. 27, Loopstraat, op den hoek der Kerkstraat, te koop heeft, een uitgezocht assortement nieuwmodische gedrukte Quiltings en gebloemde zyde Valentias voor Zomersche Onderbaatjes, fyne Merinoes, Erminets en Lastings voor Heeren Broeken, suprafyn zwart en blauw Laken, fyne witte Jean en Satteens, gebleekte en ongebleekte Drills, gestreepte Jean, Satteens en Florentyn, witte, vale en zwarte Moleskins en Fustian, fyn Iersch Linnen, Lawn Diaper, Huckaback, bruine Hollandsche Dowlas, fyne Beverhoeden, Dames en Heeren Schoenen en Handschoenen, zyde en fyne katoene Kousen, zyde en katoene Sambrelen, een prachtig assortement Fransche gaze Linten en Doeken, groote en nieuwmodische karette Kammen, gewerkte museline Kleeden, fyne zyde Tjaals, nieuwmodische gedrukte Muselin en Cambric, zeer fraaye patronen, ontvangen per de laatste Schepen, Dames fyne witte Borstrokken, en eene groote verscheidenheid andere Artikelen.

NIEUWE BROUWERY.

In de *South African Chronicle*, van 5 July 1825, is de volgende Advertentie geplaatst.

DE Ondergeteekende neemt de vryheid zynen dank te betuigen aan zyne Vrienden en Buren, voor hunne vriendelyke en spoedige hulp, op een oogenblik van zulke ongehoorde onderdrukking, als eenige dagen heeft plaats gehad; hy neemt tevens deze gelegenheid waar om zynen hartelyksten dank te betuigen aan zyne Vrienden en het Publiek in het algemeen, voor de liberale ondersteuning welke hy zoo vele jaren in zyne Affaire heeft genoten, en hen te berigten dat dezelve in het vervolg zal worden voortgezet aan het Huis van den Heer SCHUTTE, achter het Kasteel, door hem gehuurd; maar het doet hem leed te moeten zeggen dat er eenigen tyd zal moeten voorby gaan, voor hy kan voortgaan met zyne gewone afleveringen, daar zyne Brouwketel en andere Artikelen tot zyne Affaire behoorende hem onwettig worden onthouden, door die eerwaardige Personagie, die de oorzaak is van het verlies en de vernieling van Eigendom, welke plaats had by de uitzetting welke zelf geschiedde voor de expiratie van den tyd waar voor de Huur betaald was.

J. WHISKIN.

Na vyf jaren van lyden en laster heeft hy nochtans het genoegen de Ingezetenen en het Publiek in het algemeen te berigten, dat hy op nieuw eene Brouwery heeft opgerigt onder de Firma van WHISKIN & Co. in het Huis in de Langestraat No. 105, waar goed Bier te bekomen is à 1s. en goed Tafel Bier à 9d. de Gallon, en binnen weinige weken de gewone voorraad gebottelde Ale en Porter.

J. WHISKIN.

PAARLSCHE POSTWAGEN.

*Drie malen des weeks van en naar de Stad.*

DE Paarlsche Postwagen zal, gedurende de maanden September en October, s' Maandags, Woensdags en Vrydags, des morgens om 5 uren, van het Huis van den Ondergeteekende aan de Paarl vertrekken; en s' Dingsdags, Donderdags en Zaturdags, des morgens om half 6 uren uit de Stad, van het Huis van den Hr. S. P. WOLHUTER, Houtstraat No. 28.

De Passagiers kunnen verzekerd zyn van alle gemakken en spoedige passagie. Goederen ter verzending moeten s' daags te voren voor Zons ondergang aan de Posthuizen gezonden worden, uitgenomen des Zondags.

Paarl Sept. 20, 1830. H. BERNHARDIE.

TE KOOP, een royaal Huis met dubbele verdieping, voorzien van alle gemakken' gelegen in de Kerkstraat No. 7. Het grootste gedeelte der koopschat kan onder goede securiteit op renten blyven.—Adres by den Eigenaar

W. G. LOTTER.

TE HUUR, eene gezonde Min met een Kind.—Adres aan het Kantoor van dit Blad.

TE HUUR, het Huis gelegen op den hoek van de Breestraat en Waleistraat, en waarin Negotie-handel voo vele jaren met goed succes is gedreven.—Adres in de Pleinstraat, by

G. N. MECHAU.

TE HUUR, een Huis, zeer aangenaam gelegen in de Schoonderstraat, is voorzien van alle gemakken, heeft een schoon uitzigt en een vrye plein in de voorfront, en kan dadelyk worden aanvaard.—Adres in den Tuin "*de Hoop*" by

J. A. VAN BREDA.

DE Ondergeteekende, zich ter woon naar Buiten begevende, biedt te huur, zyn aangenaam gelegen Huis en Tuin, genaamd *Werkerslust*; de Tuin is wel voorzien van Vruchtboomen en Wyngaard, en heeft loopend Water gedurende het geheele jaar. Te bevragen op het Kantoor van dit Blad,—het Gazette Kantoor, en by den Hr. SAUNDERS, op de Heerengracht.

J. P. DE VILLIERS.

Kaapstad, Wyk No. 44, 16 Sept. 1830.

PUBLIEKE VERKOOPING

MEJUFVR. de Weduwe J. M. MOREL, hare Affaire wenschende te verkleinen, zal op Dingsdag den 28 dezer, publiek laten verkoopen,

1. Een Huis en Erf, gelegen alhier ten Dorpe, op den hoek van de Kerk- en Ryneveldstraat.

2. Een Stuk Erfpachtland, gelegen in de Vlakte naby dit Dorp, beplant met allerlei soorten van Vruchtboomen en Wyngaard, alsmede bezaaid met Granen; voorts een Paardenwagen, eene Kar, eene Chais, en Paarden; alsmede eene party Doctors en andere Boeken, een Telescoop, een Atlas, Huismeubelen, Bouw- en Keukengereedschap, Porselyn- en Aardewerk, een Chinasche Servies, en wat verder te voorschyn zal worden gebragt.

De vaste Goederen zyn intussch n uit de hand te koop. Te bevragen ten Vendu Kantore alhier.

P. A. MYBURGH GZ.
Vendu Administrateur

Stellenbosch den 14 Sept. 1830.

Vernomen hebbende dat eenige myner Vrienden in de Buiten-distrikten in het denkbeeld verkeeren dat ik voor het Geregt ben getrokken geweest, vindt ik my verpligt aan hen te verklaren dat *die eer my nu voor het eerst zal overkomen*, en nog wel in zaken die den *Zuid-Afrikaan* aangaan. De zaak in kwestie is als volgt:—R. Mellet had eene zaak voor het Magistraats Gerechthof, in welke ik getuigen moest. Gez. Mellet zeide my eene grove beleediging, die ik om, en alleen om dat ik mynen pligt wist, op eene regterlyke wyze wilde verhalen. Mellet liet de gansche zaak verloopen, en zond alleenlyk eenen Advokaat om voor het Hooge Geregtshof te compareren, zoo dat daardoor de kosten, het regt van de zaak te verdedigen en van getuigen te hooren, verliep. Hem evenwel voor dien dag toegestaan zynde om zyne zaak te verdedigen, en my opgelegd zynde om genoegzame getuigen te produceren, om te bewyzen, dat de intentie van Mellet was om my te beleedigen, werd de zaak van de hand gewezen, en ik moest myne eigene kosten dragen.

Zorgt dat gy nooit getuige wordt,
Wanneer gy zulks vermyden kunt;
Of hangt voor uwen hoofd een bord,
Als men u een *sub pœna* gunt.

C. N. NEETHLING.

GETROUWD

*In de Nederduitsche Hervormde Kerk.*

*Op Zondag den 12 Sept.*

Francois Pierre Nicolaas Agron, met Dina Johanna Margaretha Jansen.

*Op Zondag den 19 September 1830.*

De Hr. Pieter Johannes Roux, met Jongejufvr. Aletta Barendina Myburgh.

GEDOOPT.

*In de Nederduitsche Hervormde Kerk, op Zondag den 12 Sept.*

Twee zoons van Willem Karstel, met namen Pieter Hendrik en Adolph Wilhelm.

Eene dochter van Sara Johanna de Klerk, huisvrouw van Joseph Jubelus, met name Elisabeth Maria de Klerk.

Eene dochter van Martha van de Kaap, met name Johanna Catharina.

Eene dochter van John Rayner, met name Christina Rebecca Emma.

Eene dochter van H. de Waal, Jz. met name Anna Wilhelmina Georgina.

Een zoon van R. Callander, met name Robert.

Eene dochter van M. G. Eckard, met name Maria Christina.

*Op Zondag den 19 Sept.*

Eene zoon van Willem Udemans, met name James Mills.

Eene doehter van wylen Louisa Jansee, met name Clara Christina Hendrica.

Een zoon van G. J. Coetzee, met name Hendrik Johannes.

OVERLEDEN.

9 Sept.—Een dochter van J. A. Janson, met name Johanna Josephina Helena, oud 1 jaar, 4 maanden en 27 dagen.

13——Jacob Coenradie, oud 43 jaren,

16——William Fox, oud 16 jaren, 8 maanden en 28 dagen.

16. Een zoon van den Wel-Ed. Hr. James Abercrombie, met name Henry Polemann, oud 3 jaren en 9 maanden.

17. Mejufvr. Johanna Dorothea Robinson, Huisvrouw van den Wel-Ed. Heer M. J. Mulder, oud 22 jaren, 7 maanden en 15 dagen.

Dito. Een zoon van A. Gordon, met name William Alexander, oud 8 dagen.

20. Eene dochter van den Hr. Willem T. Ranch, met name Wilhelmina Margaretha, oud 3 jaren en 18 dagen.

*DE ONDERDRUKKING der WAARHEID IN ZUID-AFRIKA.*

*Beschreven door den zich noemenden* THEOPHILUS.

VERVOLG.

Het verderf der Protestantsche geestelykheid in leer en zeden beide, werd niet alleen aangetroffen in de wel bevolkte landen der Protestanten in Europa, maar ook in derzelver koloniën in Oost- en West-Indiën, en zoo dan ook in de volkplantingen der Nederlanderen.

Het is algemeen bekend, dat de monopoliserende handelgeest der Nederlandsche Oost- en West-Indische Compagniën, in derzelver aangelegde of veroverde, en verder uitgebreide koloniën, de bevordering der wetenschappen niet begunstigde, maar liever de kolonisten met derzelver slaven, benevens de inboorlingen des lands, in onkunde en blinde ondergeschiktheid hield.

Van daar dat, van gouvernements wege, geene pogingen aangewend werden om het zegenryk Christendom onder de inboorlingen en ingevoerde slaven uit te breiden, waartoe de kolonisten, die meestal uit gelukzoekende dienstelingen des gouvernements bestonden, wegens hunne geestelyke onkunde en zielloosheid ongeschikt, en de meeste der uit Europa overgezonden predikers, geheel ongenegen waren.

Schoon dit in het algemeen van alle Nederlandsche volkplantingen gezegd kan worden, evenwel was het nergens erger dan aan de Kaap de Goede Hoop; van daar dat van tyd tot tyd, door de Nederlandsche gezaghebbers, de van hen benyd wordende bekwame Europeanen, uit deze volkplanting naar Batavia, op het Eiland Java verzonden werden, om aldaar in eene ongezondere lucht te sterven, en de kolonisten van hunne willekeur afhankelyk blyven, alle burgerlyke vryheden ontbeeren moesten, maar doch tegen hunne slaven en de dienstbaar gemaakte Hottentotten zich wel eens iets veroorloven mogten, dat met de geregtigheid niet bestaanbaar was. Van daar mede, dat de hier ingevoerde slaven onwetend gelaten werden, en de morsige aan dronkenschap verslaafde Hottentotten, beschouwd werden als naauwelyks denkende daardoor onvatbaar voor het noodige onderwys, waarmede men dus de verwaarloozing dezer ellendelingen verschoonde.

Zoo lang deze volkplanting onder het Nederlandsch Oost Indisch Compagnies bestuur stond, was de Nederduitsche Gereformeerde Kerk niet alleen de heerschende maar zelfs de eenigste getollereerde Christen kerk. De uit Nederland hier heen gezondene Gereformeerde Leeraren waren meestal, even als de kolonisten zelven, gelukzoekers, heersch- en geldzuchtige menschen, die om de geestelyke belangen der hen toevertrouwde gemeenten zich weinig bekommerden, daarom gewoonlyk iedere week slechts eene enkele Zondags-preek van zich hooren lieten, en zeer zelden hunne gemeente-leden godsdienstig bezochten, waardoor dan ook de ver van de kerk wonende landlieden zich met het eigen lezen in den Bybel en andere boeken vergenoegen, of geheel onwetend blyven moesten. Zy gedoogden hier wel onchristenen, wien zy het noodige christelyk onderwys onthielden zoo deze zulks niet opzettelyk zelven begeerden; maar geene van hen verschillende christengezindheden de vryе uitoefening van hunnen godsdienst, terwyl zy nog boven dien door hunne kansel-gevechten de aanklevers der aangevallene partyen uit hunne kerk weerden, en daarvan afkeerig maakten. Hierom moest in het midden der vorige eeuw, een der uit Europa hier reizende Moravische Broederen, die in deze volkplanting aankwam, onder de Hottentotten zich zettede, hen met zyne taal, en daarin met den weg tot behoudenis bekend maakte, in dit zyn lofwaardig liefdewerk gestuit worden, naar Europa terug keeren, waardoor deze ondeinboorlingen hier nog zoo veel langer verwaarloosd wierden.

Hadden de yverzuchtige Gereformeerde Predikanten, in de hen toevertrouwde gemeenten gedaan wat zy doen konden en doen moesten, dan zouden hunne Godsdienstoefeningen immer talryker bezocht en van meerder uitwerking geworden zyn; dan zoude algemeene Bybelkunde in de Zuid-Afrikaansche Christen-huisgezinnen gevonden worden; dan hadden de van buiten ingekomene verleidende Mahomedaansche Priesters voor hunne valsche leer zoo vele dienstbare niet kunnen winnen; dan hadden veeleer de meeste slaven in de Christelyke huisgezinnen met de Christelyke Leer bekend, en, door overtuiging der waarheid, Christen belyders kunnen worden; dan zouden de dienstbaren weiniger druk, en derzelver eigenaren minder wederstrevigheid gevoelen; dan zou men in deze volkplanting weiniger van opstand, moord, hoerery, dievery, valsche beschuldigingen en andere misdryven vernemen; dan was de overkomst van andere Zendelingen hier niet noodig geweest, en het onderscheid tusschen leeraars voor christenen en leeraars voor onchristenen had dan even zoo weinig kunnen bestaan als in den Apostolischen tydkring. Doch daar de Gereformeerde Leeraars in deze volkplanting hunne verpligting vergaten, en ook de leden hunner gemeenten tot het werken in den dienst Gods, ter verbreiding der waarheid, niet aanmoedigden, en zelfs vreemden daarvan afschrikken, zoo bleef de satan zynen verderflyken invloed in deze volkplanting behouden, tot God enkele menschen alhier tot iets goeds bewerkte, en eindelyk in Europa eenen Zendelingsgeest verwekte, en daardoor de Leer der Waarheid meerder bekend deed worden, waar tegen de vyandschap zich zoo veel meerder verzettede, zoo als openbaar worden zal uit de nu volgende geschiedenis van de *Onderdrukking der Waarheid in Zuid-Afrika*, waarin eerst de ondere geschiedenis kortelyk voorgesteld, en daarna de nieuwere wat uitvoeriger behandeld worden zal.

De gevaarlyke standpunt waarin den Slaveneigenaar geplaats is, door dat zyn slaaf tot bandiet kan gemaakt worden, blykt duidelyk uit het geen slechts weinige dagen geleden gebeurd is. Wanneer een slaaf, behoorende aan E J. A. Grimbeek, en uitmakende zyn geheel erfdeel, na 13 maanden opdrossing, en gecondemneerd zynde tot eene laarzing, zich zelf beschuldigt met ossen gestolen te hebben. Een ander, behoorende aan den Hr. Van Schoor, omtrent dien zelfden tyd, in de Trouk als gewoonlyk onderzocht wordende, zegt:—"daar legt nog wat dat heb ik gestolen."—En (voeg daaar by de erkentenis van schuld door verscheidene voor de geregt-hoven,) zie daar de uitslag van het gunstig systema van Slaven tot publieke werken te commeneren! ja daar welke vrees zy, de Slaven, er voor hebben!

## *AAN ONZE LEZERS.*

*De Editeur van dit Blad verzekerd zynde dat door het bloedstellen van valsche en kwaadaardige karakters wezenlyk eenen groote dienst aan de Maatschappy gedaan word, zal aan de Engelsche Lezers van den "ZUID-AFRIKAAN," eene vertaling geven van zekeren mallen Brief welke in No. 11 van gezegde Blad reeds in het Hollandsch heeft verschenen. Dezelve was geteekend* ALETHEIOPHILOS, *en strekte tot refutatie van een aanzienlijke over de herdoping van de* Bergstraat, *welke de week te voren was geplaatst geworden. Dat ding dat reeds lang vergeten was, zal weder op het tapyt gebragt worden, op dat eenige onzer vrienden die de Grieksche Taal verstaan, ons eindelyk kunnen zeggen of de verschrikkelyke naam van* ALETHEIOPHILOS *eigenlyk* Waarheidsvriend *of* Brandstichter *beteekend.*

DE

# ZUID-AFRIKAAN.

KAAPSTAD DEN 24 SEPTEMBER 1830.

## DE STORM.

Gy weet wat de Engelschen *Blue-devils* noemen, niet waar, Lezer? Of, zoo gy in de Engelsche-taal nog niet ver genoeg gevorderd zyt, (het geen my in dezen geleerden tyd toch zeer verwonderen zou) gy weet dan wat grilligheden, norsche buyen zyn? Gy hebt die malle oogenblikken ondervonden, wanneer niets in de wereld naar onzen zin geschieden kan; wanneer menschen en dieren ons in den weg staan; wanneer alles ons verveelt, ja, dat wy ons zelven, als het ware, tot last zyn?—O gewis, weet gy wat dat is; want geen schepsel is daarvan bevryd! Of, het nu aan de gesteldheid van de lucht, of aan de dikte van het bloed is toe te schryven; of het eene inwendige of uitwendige oorzaak heeft, zou ik niet durven verzekeren; maar alleen kan ik zeggen, dat zoo dikmaals als ik met die vreemde kuren geplaagd ben, ik aan myne aderen geene grootere zwelling, noch aan myne pols eene meerdere snelheid dan naar gewoonte gewaar wordt; hetgeen my doet veronderstellen dat de kwaal in de herssenen, en niet in de milt haren zetel hebben moet. Nogtans, het zy hoe het zy, en komе waar van daan het wil, maar voor eenige dagen geleden kreeg ik alweder zulk eenen sterken aanval van deze soort van hypochondrie, dat ik naauwelyks wist wat met myn persoon aan te vangen. Ik keek eventjes naar myn weerglas: het was gezakt. Een slecht teeken!—Ik zag in den spiegel, en schrikte voor myn gezigt. Toen was het klaar. Myn vertrek was my te benaauwd; het huis zelf was my te klein; ik moest er uit.

Op straat komende, sprong my onverwachts een nieuw-modische Arlekyn als een Bok te voorschyn. *Hebt gy Saca gelezen?* vraagt hy my zeer *familiérement*;—*Neen*, antwoordde ik droogjes.—*De Franschen hebben Algiers genomen.*—*Dat kan wezen.*—*En tien duizend mannen verloren.*—*Niet meer?* vraagde ik op myne beurt, spottende. Doch myn Nieuwsverteller was reeds ver van my, en had het dus niet gehoord.—*Tien duizend mannen*, dacht ik toen by myzelven; dat zyn juist vele *duizenden!* Die SACA spreekt van *mannen* zoo als een Slagter van *vliegen* in den zomer. Wie weet of hy niet, by wyze van *licencia typographica*, een *nul* te veel op de rekening heeft gezet; want, wat geeft zoo een Drukker daarom, als het er op aan komt?* Hy weet vooraf dat geen mensch hem die vergrooting kwalyk zal nemen: het zyn immers toch maar *Franschen!* Maar, waren dat *Boschjesmans*, 6!..... dan zoude hy wat voorzigtiger zyn.

Deze mededeeling intusschen bragt my zoo wat aan het nadenken; en onder het gaan maakte ik de volgende aanmerkingen:

Er is slechts de welsprekendheid van eenen Wilberforce toe noodig geweest, om het gansche Christendom tot het afschaffen van den Slavenhandel te overreden;—maar, terwyl deze kampvechter der vryheid en zyne talryke navolgers zoo wel geslagen zyn in het Britsche Parlement tot hunne philantropische inzigten, ten aanzien der wildste natiën dezer aarde over te halen, hoe komt het toch dat het hen nimmer in de gedachte is gekomen om zich van hunnen magtigen invloed insgelyks te bedienen, om de slaverny van hunne onder het Turksche juk zuchtende Geloofsgenooten te doen ophouden, en hun vaderland te zuiveren van het verwyt van eene onverschilligheid die alle de Europische Mogendheden zoo zeer tot schande strekt!—Ach! de reden daarvan is ligt te begrypen:—de eerstgenoemden zyn medogenswaardige *Heidenen*;—de andere zyn slechts *Christenen*. Men ziet immers John Bull nog nu en dan zyne eigene *blanke* Vrouw ter verkooping naar de markt brengen, en aan de andere kant, de vryheid van zyne *zwarte* byzit, en van zyne *onechte* kinderen koopen. Wie, by voorbeeld, herinnert zich den handel niet welke in 1821 aan Papendorp en in de stad met de arme Iersche *Settlers* werd gedreven? Met dit al (om weder op Algiers te komen,) hebben de twee volken eene zeer verschillende manier om hun doel te bereiken. Soldaten, kanonnen en bayonetten, zyn de werktuigen die de Franschen in Noord-*Afrika* gebruiken om de kluisters der Christenen te verbreken. Zendelingen, Bybels en een gedeelte van ons eigen geld, zullen de instrumenten zyn waarmede de Engelschen in Zuid-Afrika trap-gewyze de generale emancipatie der Slaven bewerkstelligen. Nu, dit laatste zal ongetwyfeld het beste middel wezen, want het spreekwoord zegt: die langzaam gaat, gaat zeker; en dat de Franschen tien duizend mannen hebben verloren, komt maar alleen daarvan dat zy te gaauw te werk zyn gegaan.—Maar, laten wy toch eens deze losse assertie van SACA ter dege toetsen.—Vrienden! waar men tien duizend gesneuvelden telt, kan men ook gerust vyftien duizend gekwetsten rekenen; dus die twee sommetjes maken nu al te zamen 25,000. Nu, het gansche leger op den tyd der landing bestond slechts uit 35,000 mannen, zoo dat de krygzuchtige BOURMONT met een schraal restant van 10,000 wapenbroeders in het bezit van *het dwargekocht Algiers* zou zyn gebleven? SACA is mal: en ik zou hem dit mathematisch kunnen demonstreren, als het der moeite waardig was; maar.....wat raken ons juist de Franschen!

Na deze alleenspraak verviel ik in myne vorige mymering, doch werd schielyk weder daarvan afgetrokken door een wanklankig rammelen van yzere ketenen. Ik sloeg de oogen op:—het waren Bandieten die met het *afbreken* der stoepen en *regtmaken* der straten bezig waren. Gelukkige *Canaille!* dacht ik, (de Bandieten hebben een C op den rug,) wat wordt uw lot niet alleen door onze Slaven, maar zelfs door menige armoedige Christenen benyd! Gy krygt gezond en goed voedsel,—gy wordt warm gekleed,—goed geherbergd,—zacht behandeld, en....men past vooral op dat gy u niet dood werkt. De ketenen welke gy zoo gemakkelyk torscht, hebben meer dan een eerlyken bediende verleid, en schynen in der daad veel minder geschikt om de *ondeugd* te beschamen, dan om de *deugd* te verstrikken. De vry-geboren, doch dikwyls hongerlydende Europeaan, die de waandy van tien Rds. gestolen heeft, wordt zonder genade aan de zynen onttrokken, en misschien voor zyn levenstyd naar de *Antipodes* van zyn Vaderland vervoerd. Gy, in tegendeel, kunt stelen wat gy wilt, en zoo veel gy wilt, zonder in het minst bevreesd te zyn dat gy uw bandietenleven ver verwyderd van uw gezin, noch, om zoo te zeggen, van uw *sweet Home* zult behoeven te sluiten. Gelukkige ruis! de reden waarom de hand der Geregtigheid zwaarder op uwe zondige broederen dan op u zelven legt, is u wel bekend. Zy hebben het voorregt van zich *Britten* te noemen, en gy zyt anders niet dan onnoozele *Hottentotten*!!!

Hoe lang ik deze *onnoozele* boeven den blyven beschouwen, of hoe ik er van daan vertrokken ben, weet ik niet; maar weinigen tyd daarna vond ik my, tot myne grootste verwondering op het *Paradeplein*: Daar maneuvreerde een Engelsch Regement. Op dit gezigt werd ik nog droefgeestiger dan te voren; want, ik herinnerde my dat ik eens aan een armen soldaat van dezelfde Natie, over de acht honderd slagen met de *Cat o' nine tails* op het bloote lyf had zien administreren. Wat hy eigentlyk misdaan had is my op dit oogenblik wel ontgaan, maar ik weet toch zeer wel dat hy noch moord, noch diefstal had gepleegd. Daarentegen, het meeste slagen dat ik in deze Kolonie aan eenen slaaf heb zien geven, die verscheidene reizen kleine dieften en andere boevenstukken had begaan, was 75, en dat nog al met een *Cat* waarvan de *nagels* veel minder scherp waren dan by de eerste? Waarom was de straf van beide misdadigers zoodanig ongelyk? Wel, begrypt gy het niet? De eene was *wit*, en de andere, *zwart* van vel; ziedaar alles.—En dan willen die menschen nog gedurig praten van Philantropie, van Wysheid, van Godsdienst, van Regtvaardigheid! Zy laten u onophoudelyk wat hooren van hunne Constitutie, van hunne Vryheid, van hunne.....Bocht? woordenpraal! zwetsery! loutere bocht! Ik ben er genoegzaam zat van.

Nu werd myn hoofd my eensklaps zoo zwaar; myne gedachten zoo verstrooid; dat ik het raadzaam oordeelde om zonder verwyl naar huis te keeren. Ik hoorde nog de Commandant eens roepen: *quick march*; en ik gehoorzaamde aan dit bevel. Intusschen was de lucht geheel en al betrokken; de gezigtender zag er zoo zwart uit als de ziel van mynen Kwak-dokter; de wind waaide reeds by rukken, en de zee raasde verschrikkelyk: kortom, alles kondigde eenen storm aan. Ik bereikte myne woning gelukkig nog voor den regen, maar de storm had zich reeds in myn hoofd doen gevoelen. Ik zag iets op myne tafel leggen: het was het tweede Nommer van *the Cape of Good Hope Literary Gazette*. Myn oog viel toevallig op het hoofd artikel, en ik las de woorden *Cape of Tempests*. Nu ja, dacht ik, *Tempest* of *Storm* dat komt op hetzelfde uit; maar wacht eens; in het Portugeesch klinkt het in alle gevallen anders. Diaz noemde dit Voorgebergte: *Cabo das Tormentas* of *Cabo dos Tormentos*, ik herinner my niet regt welk van beide, maar de beteekenis, dat weet ik, is dezelfde niet; want een *a* in deze taal, laat men niet gemakkelyk voor een *o* passeren. De Editeur van deze jonge Publicatie zal wel, dunkt my, de geschiktste persoon wezen om ons eenige inlichting hieromtrent te geven, want hy is een *Savant*; en ik zal het hem vragen het eerste maal dat ik hem zie. Tot zoo lang houde ik het met de *o*; en.....hierop viel ik in slaap.

Neen, slapen was het juist niet, maar eene soort van opgetogenheid, waardoor myn ligchaam verlamde, naar mate dat myn geest meer dan ooit aan het malen raakte. Het onweer barstte in dien tusschentyd over myn hoofd los, en de voorwerpen voor my kregen eene geheel andere gedaante. Ik zag myn schip (de *Zuid-Afrikaan* was thans een schip geworden,) op de rhede leggen, doch in den erbarmelykste toestand. Dat arme schip dat zoo geheel van Kaapsche materialen gebouwd, geheel met Kaapsche volk bemand was; dat zoo snel zeilde, en zyne *achtienponderdjes* reeds zoo meesterlyk by zyne eerste togt had weten te gebruiken, dat hy eenen grooten *Kaper*, in het gezigt van den Tafelberg had doen zinken, en eene menigte verdachte *Kruizers* op de vlucht had gejaagd. Dat arme Schip, zeg ik, was nu in het dringendst gevaar; want niet alleen werd het door de rollende baren schrikkelyk geteisterd, maar het scheen ook dat de tegenovergestelde *Noord-west* of *Zuid-ooste* winden te gelyk en met dezelfde woede op hem aanvielen. Myn hart brak op dit gezigt, en stond in twyfel wat ik doen zou, toen een Kajuit-jonker plotselings in myne kamer stortte en riep: "Mynheer; Mynheer; het is een *philippysch* onweer; de Zuid Afrikaan heeft alles te vreezen, en heeft al noodschoten gedaan. Doch, ongelukkiger wyze kunnen wy niet naar boord, de zee is sterk; zeg, Mynheer! wat moeten, wat zullen wy doen?"—"Wachten tot de Storm wat beaard is," zeide ik met eene geveinsde koelbloedigheid. Maar ik had deze woorden pas uitgesproken, of er kwam een tweede ongeluk-bode binnen, die met al zyne magt schreeuwde: "Help! help! wy hebben een Anker verloren! Op dit geroep van *een anker verloren* was het my niet langer mogelyk om stil te zitten en myne ongerustheid te verbergen. Ik sloog naar het Strand; maar, helaas! er was niets aan te doen, de *Zuid Afrikaan* was reeds sterk aan het drywen!!!

Nu, er waren vele toekykers op het zeehoofd, en daar zy myne *Landsliedien* schenen te wezen, zoo ging ik naar hen toe niet om *raad te vragen*, maar ten minste *troost te zoeken*; doch, welke was myne teleurstelling toen ik een dezer schynvrienden vrolyk naar my zag komen en hem spottende hoorde zeggen, "Wel, Maat! jou *Zuid-Afrikaan* gaat nu, dunkt my, naar de bl.....—*Blaauweberg*, heeft hy, geloof ik, gezegd. Deze hoodlottige uitdrukking verpletterde my meer dan de storm zelve had kunnen doen; en in stede van een gepast antwoord aan den snaak te geven, begon ik werktuigelyk ROSSINI'S *Recitatief* te neuriën, namelyk: *O Patria! Ingrata Patria!* enz. alleen het woord *dolce* bleef my in den keel steken, en door de pogingen die ik deed om het uit te spreken, werd ik met een——wakker.

## CORRESPONDENTIE.

*Aan de Redakteur van de Zuid Afrikaan.*

Mynheer!—Dat de Dorpelingen alhier niet voorwaards kunnen komen is deels toe te schryven aan de beknopte en ongezonde vee-weiden in den zomer. Wy willen niemand beschuldigen, doch het komt ons toch voor als of onzen Civilen Commissaris by het inspecteren van gronden overheit om nog meer gronden in de nog overig zynde weide uit te geven.

Wy zyn reeds zoo ver, dat door gebrek aan vee en weide byna geen pond boter hier meer te krygen is; en wanneer de inspectie welke op den 20 dezer gedaan is, ten genoege van den verzoeker (een ambtenaar,) uitvalt, houde ik my verzekerd, dat zy die nog vee hebben het Dorp zullen moeten verlaten, wyl wy nu reeds de beste vallei, en door dien weg de beste bergveld kwyt raken zullen.

Uw nuttig Blad, Mynheer, vertrouwen wy, is ingerigt om alle schadelykheden aan te toonen, en dus verwacht ik dat UEd. deze zoo in de Engelsche als Hollandsche Taal plaatsen zult, om door dien weg aan onzen welmeenenden Gouverneur nederig onder het oog te brengen het nadeel welk het algemeen door het uitgeven van zulke stukken grond komen te lyden, en dat het algemeen belang volstrekt vordert dat de algemeene weide zoo als het nu is blyven zal.

EEN BOER.

Swellendam den 28 Aug. 1830.

Mynheer!—Daar het sedert jaren herwaards bekend is dat den naam Swellendam, of die van Swellendammer, zoo wel in onze hoofdplaats als overal, niet zoo gunstig wordt beoordeeld als den naam op de ingezetenen van andere distrikten, zoo dunkt my dat het hoogst noodzakelyk wordt om het publiek aan te toonen, dat niet het Distrikt op de Ingezetenen, maar wel eenige administrateurs (ik laat allen die hunnen pligt behoorlyk betrachten hiervan uitgesloten,) oorzaak zyn van deze schandelyke en verachtelyke aanmerking.

Ik zal dus, om de zaak kort te maken, voor eerst beginnen met den Kerkenraad, en zoo successief tot de anderen over gaan.

Weet dan, Mynheer, dat by alle Kerken door het gansche land, in een daartoe geschikt locaal, meest twee Baren, te weten, een groote en een kleine worden bewaard, om gebezigd te worden naar dat het vereischt wordt;—doch by ons heeft zulks nimmer aanmerking verdiand.

Het is bekend, dat eene enkele groote Baar, welke sedert den opbouw onzer Kerk in gebruik was, en hetwelk sedert vele jaren zoo goed als onbruikbaar was; en op gepasseerden Donderdag, den 26 dezer, moesten wy tot onuitwischbare schande voor den Kerkenraad zien, dat het lyk van eene respectabele Dame op een katel, waaraan twee lange palen met een half dozyn ossenriemen vast gebonden, door de straat naar het kerkhof gedragen werd.

Verder hebben wy, even als in andere distrikten tot Kerkenraad, twee Ouderlingen en vier Diakenen, en echter gebeurd het veeltyds dat geen dezer Heeren des Zondags by den openbaren Godsdienst tegenwoordig zyn, waarom dan de gelden welke zoo als gewoonlyk voor de armen worden gevraagd, door den Koster worden ontvangen.

Deze vier eerwaarde Heeren Diakenen wonen allen in dit Dorp, waarvan drie hunner houders zyn van Negotiewinkels. By hunne laatste afwezigheid is gebleken, dat de een om zyn eigenbelang met eene vracht negotie-goederen naar zekere vendutie was, de tweede was naar de stad om negotie-goederen voor zyn winkel, en dranken voor zyn publiek kantien te koopen, de derde vermydt zorgvuldig de Kerk, en de vierde was naar zyne buitenplaats om zyn graan-gewas en het lammeren zyner bokken na te zien.

Wat dunkt u, Mynheer, kan men nu weder het Distrikt op de Ingezetenen met deze schandelyke nalatigheid beschuldigen, en denkt UEd. niet met my dat het volstrekt noodig is zulk pligtverzuim openlyk te publiceren?—En het is om het algemeen belang zoo wel als van ons Kerk dat ik UEd. verzoek om de plaatsing dezes in uw eerst volgend Nommer.

TALPA.

Swellendam 30 Aug. 1830.

*Het overlyden van Zyne Majesteit* KONING GEORGE DEN VIERDEN.

De geduchte slag, die wy sedert zulk eenen geruimen tyd, en met zulk een bang hart te gemoet hebben gezien, heeft ons eindelyk moeten treffen.—Koning George IV. is niet meer.

Thans kunnen wy, zonder ons verdacht te maken van baatzuchtige oogmerken of valsche vleyery, onze eerbiedvolle hoogachting en verknochtheid aan den dag leggen jegens onzen overledenen doorluchtigen Monarch: jegens eenen Monarch, onder wiens schepter Engelands roem en luister ten hoogsten top gestegen is, doch nu zyn wy tevens ook buiten staat om woorden te vinden ter uitdrukking der gevoelens, welke ons sedert de laatste tien jaren als zyne onderdanen bezielden. De byzonderheden van al hetgeen er kort voor zyn overlyden heeft plaats gehad, worden hier blootelyk medegedeeld, zonder dat wy daar een enkel woord zullen byvoegen, alzoo wy rondborstig bekennen moeten daartoe op dit oogenblik volstrekt ongeschikt te zyn.

Omstreeks het midden van Vrydag begon de aannadering des doods zich ten duidelykste in den doorluchtigen lyder te kennerken, zoo dat er oogenblikkelyk eene expresse werd gezonden naar den Hertog van Wellington, doch de Koning bleef tot gisteren morgen, kwartier over 3 ure in dien toestand voortkwynen, waarop Zyne Majesteit, zonder de geringste schyn van smert, en in de zachtste kalmte, zynen laatsten adem uitblies.

De Koning scheen ten 10 ure des vorigen avonds slaperig te zyn, zoo dat Sir Henry Halford, Sir Matthew Tierney, en de Hr. Brodie, uit de kamer gegaan, en aan Sir Wathen Waller, met twee Pages, het toezicht hadden overgelaten. De Koning sliep by tusschenpozingen tot 3 ure, waarna Zyne Majesteit ontwaakte, en het verlangen te kennen gaf om opgebeurd te worden. Terwyl men bezig was zyne Majesteits bevelen te volbrengen, ontwaarde men maar al te zeer dat Zyne Majesteits toestand van eenen aller verontrustenden aard was, en Sir Henry Halford, Sir Matthew Tierney en Sir William Knighton, benevens den Hr. Brodie, werden geroepen, en naauwelyks hadden deze Heeren vyf minuten in de Kamer vertoefd, of Zyne Majesteit gaf den geest.

De onderstaande missive werd aan het Mansion- House aangeplakt:—

"Whitehall, 26 Juny 1830.

"My Lord.—Het is myne allersmertelykste taak, uwe Lordschap te moeten berigten, dat het den Almagtigen behaagd heeft, den Koning uit zyn lyden te helpen.

"Zyne Majesteit overleed heden morgen kwartier over 3 ure.

"Ik heb de eer te zyn, enz.

"ROBERT PEEL."

"Aan den Hoog-Ed. Achtb.
Lord Mayor."

Reeds vroeg in den morgen, na dat de treurige mare te London was bekend gemaakt, krielde de naburige straten van St. James Paleis van menschen die zich verdrongen om naar het gebeurde te vernemen, en die bleven wachten zonder wellight te weten waarom? En even voor 12 ure kwamen Koning William den Vierden en Hare Majesteit de Koningin in Hoogst-derzelver reis-koets voor het St. James Paleis uit Bushy aan.

Kort na de aankomst begaven zich de Aartsbisschop van Canterbury en de Bisschop van London naar het Paleis, en hadden eene audientie by Zyne Majesteit, wien zy de Eeden administreerden, welke door een Souverein by zyne troonbeklimming worden afgelegd. Na het afleggen dier Eeden, werden er oogenblikkelyk eenige voorschriften afgevaardigd voor het Bureau van den Lord Chamberlain, nopens de vereischte toebereidselen welke er onverwyld in het werk gesteld moesten worden voor de proclamie van Zyne Majesteit. Zoodra nu deze aanzienlyke Geestlyken zich uit Zyne Koninklyke tegenwoordigheid verwyderd hadden, begaven zich al de Kabinet Ministers, in volle staatsie en in derzelver hofkyke gewaden gehuld, naar het Paleis, om Zyne Majesteit met deze zyne troonsopvolging geluk te wenschen, en tevens om hem de zegels hunner respective Departementen te overhandigen, waarna het Zyne Majesteit behaagde alle dezelve weder op eene gratieuse wyze terug te geven.

De Kabinets Raad, welke reeds vroegtydig vergaderd was, bleef zitting houden tot de terugkomst van den Hertog van Wellington, uit Bushy, verwaarts Zyne Hoogheid zich uit de Stad begeven had op het vernemen van 's Konings dood, om de tyding aan zyne tegenwoordige Majesteit over te brengen. De Hertog in London terug gekomen zynde, werden de bevelen ter naarkoming der plegtigheden welke by het afleggen van de Kroon gebruikelyk zyn, uitgevaardigd, daar waar zulks behoort. De Leden van den Gehemen Raad werden te gelyker tyd opgeroepen om zich onverwyld naar het Paleis van St. James te begeven, ten einde aldaar de formulieren op te stellen der proclamatie van den nieuwen Koning, en om aldaar de gewone Eeden van getrouwheid, enz. aan dien Souverein af te leggen.

Ten 11 ure werd er eenen Koninklyken Boodschapper naar den Lord Luitenant van Ireland afgezonden om deze grievende gebeurtenis officiel bekend te maken, en men zond alzoo eene depeche aan Lord Stuart de Rothsay, onze Ambassadeur te Parys, door wiens tusschenkomst de kennisgeving dier treurige tyding aan alle de Europische Hoven geschieden zoude. Het is echter gebruikelyk dat dusdanige droevige bekendmakingen aan de andere Potentaten van Europa door eenen autographischen Brief geschiede, welke door den nieuwen Souverein zelve geschreven is. Deze plegtigheid zal, zoo als van zelve spreekt, by de [illegible]genheid worden naargekomen, doch de [illegible]eft zulks tot hiertoe nog niet toegelaten.

De Spreker beklom omtrent half 4 het gestoelte, waarop verscheidene Leden de gewone Eeden aflegden, en de Vergadering was tegen kwart over 5 gescheiden.

*Aankomst van Koning William IV. aan het Paleis.*

Ten 10 ure 's Zaturdags morgens ontving men aan het Paleis van St. James eene boodschap van den Hertog van Wellington, te kennen gevende dat de Staatsie-kamers terstond in gereedheid moesten gebragt worden ter opwachting van Koning William den Vierden.

De Koning kwam eenige weinige minuten voor 12 ure voor het Paleis aan. De komst van Zyne Majesteit was zoo onverwachts, dat zelf de Hertog by de opwachting niet tegenwoordig geweest is, en dat de geen die in betrekking stonden met de verrigtingen binnen het Paleis de vereischte schikkingen nog niet in gereedheid hadden gebragt. De Hertog verscheen byna een half uur later, zynde in uniform gekleed, en wordende welhra achtervolgd door de overige Leden van wyen Zyne Majesteits geheime Staats Raad, onder welke sommige in diep rouw gewaad gekleed was. De Koning was in zwaren rouw, met krip om zynen hoed. Toen men Zyne Majesteit afvroeg wie de laatste treurige diensten aan zynen diep betreurden Broeder zoude bewyzen, was het onderzoek wie zynen Vader begraven had; en vernemende dat de Heer Banting van Pall Mall daartoe by die gelegenheid verkozen geweest was, antwoordde hy—Ik wenschte dat de selfde personen ook het overschot van mynen beminden Broeder ter aarde bestellen.

De Koning zag er by uitstek gezond uit, toen hy zich naar de Staatsie vertrekken begaf.

In het Huis der Lords nam de Lord Kanselier zyne zitplaats op de wollezak omstreeks 11 ure, waarop hy, na het overlyden van den koning te hebben bekend gemaakt, de eerste was die den Eed van getrouwheid aan Koning William aflegde, en de tegenwoordig zynde Pairs opriep om hetzelve te doen; dienvolgens werden er byna 27 hunner Lordschappen daar en den tegenwoordig ingezworen. De eerste die den Eed na den Lord Kanselier heeft afgelegd was Lord Auckland, en de tweede de Hoog-Eerwaarde Graaf van Eldon. Ten 12 ure werd de Vergadering tot 3 ure opgeschort, waarna de resumtie werd gehouden van het administreren der Eeden, zoo als ook morgen, en waarschynlyk ook den dag daaraan zal gedaan worden.

In het Huis der Gemeente was de Spreker reeds voor 12 ure tegenwoordig, doch ten gevolge der afwezigheid van den Lord Steward, de Markies Conyngham, in wiens tegenwoordigheid de Eeden alleenlyk konden geadministreerd worden, kon men met de bezigheden niet voortvaren. Men verwachte Zyne Lordschap tegen 3 ure, alzoo Sir Robert Peel eene depeche naar Windsor gezonden had, hem verzoekende om oogenblikkelyk de plegtigheden te komen bywonen, al had men daarmede ook reeds een

---

* De Storie van de 350 Kaapsche Kinderen die het rydtuig van den grooten *Verlosser der Hottentotten* eens bestormden om hem te danken dat hy hen had leren lezen, is ekt hiervan ten bewyze.

begin gemaakt, zoo is het waarschynlyk dat dezelve niet voor Woensdag zoude afgeloopen zyn. Na dat de Leden den Eed zullen afgelegd hebben, zullen de Vergaderingen in beide Huizen blyven opgeschort tot na den afloop der begravenis plegtigheden van Koning George IV.

Kort na 12 ure kwamen de Hoog-Ed. Achtb. Lord Mayor en de Baljuws, in derzelver staatsie-koetsen voor het Paleis aan, zynde vergezeld door de meeste der Aldermans en andere Ambtenaren.

De Koning begon zich vervolgens eenen Raad te beleggen, bestaande uit de Officieren van Staat, de Regters, de Aartsbisschoppen en verscheidene Bisschoppen, de Spreker, en eene aanzienlyke menigte Leden van het Huis der Gemeente. De Raad delibereerde gedurende eenigen tyd over de onderscheidene schikkingen betrekkelyk 's Konings overlyden, en men gelastte om depeches af te zenden ter overbrenging der droeve mare aan Zyne Koninklyke Hoogheid den Hertog van Cambridge.

Ook werden de gewone kennisgevingen afgezonden aan de Ambassadeurs en de Ministers by de Buitenlandsche Hoven.

Eene depeche werd naar Ierland afgezonden om de treurige tyding aan den Hertog van Northumberland over te brengen.

## Markt Pryzen.

### tot den 16 September 1830.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Aloe, per pond,...... | Aloes, p. lb. .... | 2½ to 3 | St |
| Amandelen, per 1000.. | Almonds, p. 1000.. | ½ — 1 | Rd. |
| Appelen, per lb...... | Apples p. lb...... | 6 — 8 | St |
| Abrikozen, dito...... | Apricots, do...... | 4 — 6 | — |
| Aardappelen, p. mud.. | Potatoes p. mud. | 12 . 15 | Rd. |
| Azyn, per legger..... | Vinegar, p. leag | 50 — 56 | — |
| Balken, per stuk..... | Beams, each...... | 7 .. 8 | — |
| Boonen, per mud...... | Beans, per mud. | 13 .. 23 | — |
| Besjeswasch, per lb... | Berry Wax, p. lb. | 16 — 18 | St. |
| Boter, dito .......... | Butter, per lb... | 24 — 30 | — |
| Brandewyn, per leg... | Brandy, p. leag | 160 .. 180 | Rd. |
| Erwten, per mud...... | Peas, per mud.. | 14 — 22 | — |
| Garst, dito........... | Barley, p mud. | 6½ — 7½ | — |
| Hoenders, p. stuk..... | Hens, each... | ½ — ½ | — |
| Eenden en Makou. dito | Ducks & Musc. do. | 1½ — 2 | — |
| Ganzen, dito.......... | Geese, ditto .... | 1½ — 2 | — |
| Kalkoenen, dito....... | Turkeys, do... | 2½ — 4 | — |
| Houtskolen, per zak... | Charcoal, p. sack | ½ — 1 | — |
| Hooi, per 100 ponden,. | Hay, p. 100lbs.. | 3½ — 4 | — |
| Honing, per pond .... | Honey, per lb.. | 16 — 32 | St |
| Haver, per mud....... | Oats, p. mud.... | 5 — 6 | Rd |
| Kaf, per 16 zakken,.. | Chaff, p. 16 sacks | 55½ — 66 | — |
| Kazen, Kaapsche, p. lb. | Cheese, Cape, p. lb | 18 — 24 | St |
| Kalk, schulpe, p. ½ aam, | Lime shell p. ½am | 1½ — 2 | Rd. |
| —— Steen, dito....... | Stone, do... ... | 1 — 1½ | 1. |
| Koorn, 10 mudden,.... | Wheat, 10 muds | 160 — 175 | — |
| Linzen, per mud, .... | Lentil, per mud. | 20 — 22 | — |
| Meel, fyn, per 100 pon | Flour, fine, p. 100lb. | 12½ — 14 | |
| Mielies, per mud,..... | Maize, per. mud. | 6 — 8 | .. |
| Olifantstanden, p. pon. | Elephant's teeth, lb. | 1½ — 1½ | .. |
| Okkernooten, per 100, | Walnuts, per 100. | 15 — 18 | St |
| Peren, per pond,...... | Pears, per lb...... | 2 — 4 | — |
| Persiken, dito,....... | Peaches, ditto...... | 3 — 6 | — |
| Planken, per voet,.... | Planks, per foot ... | 7 — 8 | — |
| Rozynen, per pond,... | Raisins, per lb...... | 4 — 6 | — |
| Rogge, per mud,...... | Rye, per mud..... | 6½ — 7 | — |
| Stroo, per 16 zakken.. | Straw, p. 16 sacks | 25 — 40 | d. |
| Tabak, per pond,..... | Tobacco, per lb... | 9 — 10 | St |
| Uyen, per mud,....... | Onions, per mud., | 7 — 15 | Rd. |
| Vederen, Struis, p. stuk | Feathers, Ost. each | ½ — ½ | — |
| —— Bedde, per pond | Bed, do. per lb... | 1½ — 1½ | — |
| Varkens, gemeeste,..... | Pigs, fattened, ch. | 40 — 55 | .. |
| ——— ongemeste,.. | —— unfattened. | 7 — 9 | — |
| ——— speen,...... | —— suckling,. | 2½ — 4 | — |
| Vet, of talk, per pond. | Suet or tallow, p. lb. | 10 — 12 | St. |
| Vygen, per pond,..... | Figs, per lb..... | 12 — 18 | — |
| Tyger, Leeuwen, en Struis vellen per Stuk | Tiger, Lion, and Ostrich skins... | 2 — 3 | Rd |
| Drooge Ossenhuiden,.. | Dry Ox hides.... | 4 — 8 | — |
| ——— Bokkevellen,.. | Buckskins....... | ½ — 1½ | — |
| Wyn, ordinaire, p. leg. | Wines, ord p. leg. | 0 — 65 | — |
| Wol, Schapen, p. pond | Wool, per lb.... | 14 — 24 | St. |
| Zuurlimoensap, per half aam,............... | Lemon juice, per half-aum..... | 11 — 15 | Rd. |
| Zoetlemoenen, per 100, | Oranges, p. 100. | 1 — 1½ | — |
| Zout, per mud......... | Salt, per mud.. | 2½ — 7 | — |
| Zoolleder, per huid,.... | Soleleather half-h | 8 .. 11 | .. |
| Zeep, per pond,...... | Soap, per lb.... | 11 .. 12 | .. |

# THE ZUID-AFRIKAAN.

CAPE TOWN, SEPTEMBER, 24, 1830.

## THE STORM.

Gentle reader,—You know what is called absence of mind do not you? Or—no—that is not the word I mean; for in the malady I wish to describe to you there is really no illness—there is only a disorder—a disarrangement—a sort of whinging, connected with a most morbid state of irritability of the mind. I cannot find any words will so nearly convey my meaning as these united whims,—*plus dizziness—plus ill-humour—plus blue devils.* Patient reader—Have you ever experienced those fits of the mind in which nothing in the world could please you; when both men and beasts were equally in your way; when every thing vexed, or seemed to vex you; when you were in a manner ready to sigh out most piteously "tædet me vitæ"—to be sure you have, or else you are indeed a most rare fellow—a most lucky mortal; for you must be the only exception in the world, I think. I don't know to what cause we are to attribute this troublesome feeling; nor whether it is to be sought for within or without ourselves; but this I know, that when the fit takes me, my veins are not more swollen, nor does my pulse beat other than its customary "tick, tick, tick." A good glass of Rhenish passes my palate with as good a grace as ever, and my dinner goes down as usual; but neither the one nor the other can put me in good humour—that is, the humour to be pleased with any thing. From all this I infer that this malady must originate in the brain and not in the spleen. Well, never mind the origin of the thing, I shall let that alone, and proceed to describe some of its effects upon me a few days ago when I happened to fall into one of those unaccountable fits. I never was so cross in my life. I didn't know what to do with myself, or what to find fault with. I peeped at the Barometer—*very low*—a bad sign that! I saw myself occasionally in the looking glass, as I paced the room with gloomy strides, and was almost frightened at my own face. All was now over. I could no longer breathe freely in my own house. I ran out, but was hardly in the street, when a sort of Merry Andrew familiarly came up to me, and asked if I had read *Saca*?—I answered—"No,"—without stopping—"The French have taken Algiers." "Very likely."—"And lost ten thousand men."——"*What! only that*!" Receiving no answer to this question, I looked around, but the newsmonger was gone. I began to muse—*Ten thousand men*! said I; to be sure that is a great number of *thousands*. But it is Saca who says so, and perhaps he may have put *a nul o* too much in his account of the killed—but that you know is nothing.—Printers are apt to make mistakes, and he particularly; but they are all put under the cloak of "Licentia Typographica." Now, in this present case, the error is of trifling import to him, because the killed are only *Frenchmen*, but were they *Bushmen*! pretty interesting creatures! there's no doubt he would be more cautious. This piece of intelligence, however, employed my thoughts for some time, and I could not help making the following reflections. The eloquence of a Wilberforce has been most successfully employed against the Slave Trade, and has induced Christendom to abolish it. But while this champion of liberty and his numerous followers succeeded so well in making the British Parliament adopt their philanthropic views in favour of the *uncivilized* nations of the Earth, how comes it that they never thought of using their mighty influence for the relief of their *civilized* and Christian Brethren, groaning under Turkish Slavery to the disgrace of Europe. Why? why? I hardly know why, unless it be that the former were "The poor pitiable benighted Heathen," who, once liberated and allowed to work for themselves, would be able to rear and support chapels to the profit and glory of the "called to the work." The latter, we know, are already only "*Christians*."—Poor pitiable, benighted John Bull, say I, who can with patience see one of his own white sons sell his *civilized white wife* at the very moment, perhaps, that he purchases the freedom of his *uncivilized black Concubine*, and her bastard children: mind, I do not say *his* but *her*, for fear of mistakes. Blind John Bull, do open your eyes, and think of the disgusting traffic carried on for some time at Papendorp and in this town, with many of the poor Irish emigrants in 1821. For shame, John! do exert your own common sense; for you have shewn on many occasions that you are not deficient in it; and do make use of your own eyes, and don't be gulled so by the needy and unprincipled system-mongers—don't allow your pockets to be picked by every well-dressed Slave who can tag *i s m* at the end of his name with *plan* or *method* after it.

The year 1830, it seems, has brought into contrast and at opposite ends of the same continent, two very different modes of liberating. The French take soldiers, cannons, bayonets, &c into North Africa, to set free their fellow Christians—to punish their savage oppressors—and to break the teeth of a barbarous and exterminating system of government; the effects of which will be immediately felt by millions of deserving Europeans. John Bull sends Missionaries, Bibles, over-drawn Pictures and Money to abolish Slavery in South Africa, by slow, but sure steps. This last may be the best method after all; it is certainly the slowest—and the French have lost ten thousand men, by going to work too hastily. But let us see, now, whether Saca's assertion deserve credit or not.—Come little boys, lend me your—slates and pencils.—If 10,000 be killed, dead—dead—dead—we may calculate upon 15,000 having had broken heads and cut fingers. Now 10,000 and 15,000, makes 25,000; and this subtracted from 35,000, the whole French force before Algiers, will leave the *warlike Bourmont* 10,000 men, sound wind and limb, to keep the Fortress of Algier, one of the most extensive in the world. Mind, these 10,000 men must mend the broken heads of the 15,000 wounded—bury the 10,000 slain—and keep in awe a large army in the midst of about 120,000 enraged people, who are by no means of the "wishy washy" class. *Saca* is mad—much Caffrarian lore has made thee mad, *O! Saca!*—But it is of no great consequence after all; for what do we care about the French.

After these loose and unconnected reflections which I give you just as they crossed my mind, I again fell into a reverie, but was again disturbed by the unpleasant rattling of iron chains. Raising my head, I saw some Convicts busily employed in *destroying* stoeps, and *mending* streets. Happy rogues exclaimed I; your lot is envied by many a slave, and even by many poor Christian labourers, who, could they bear disgrace and infamy with the same *stoical fortitude* as you, would gladly change places to be well fed—warmly clothed—comfortably lodged—kindly treated—lightly worked—your chains are the chains of luxury, I think, and not those of punishment.—I don't think that even the hypersensibility of *Sterne*, would see the iron enter into *your souls*.—Your chains seem better calculated to excite the desires of the idle, than the fears of the vicious.—The *free born*, but perhaps starving European, who steals to satisfy the ravings of hunger in himself or family, at a moment of distress is torn from his country, and sent to its antipodes to *real bondage*—to work under *real task-masters*; but no such punishment awaits you. Steal what you will, or when you will, you are not separated from wife, children, or friends. You are not sent from your *sweet homes*! Lucky race, again I say.—Don't you—can not you see a reason for this difference of treatment? I'll tell you—They are free born men, children of Great Britain, nurtured and brought up on the sinful food of beef and potatoes. They too, refresh their wearied bodies with beer after a hard day's work. You are, *harmless, unsophisticated Hottentots*, nurtured with the mild juices of lambs and sheep—"sweet food," for *stolen* food *is sweet*. You too, rouse up your dormant faculties to love and mischief by pure draughts of Cape brandy—*sweet too*. I am apt to think.

In such sort did I soliloquize and apostrophize, but how long, I know not; I only know that when I next "Found Myself" I was walking on the Grand Parade—and a very fine Parade it is, or rather might be. There was a Regiment of Soldiers going through their manœuvres; the sight brought to my mind some sad recollections. I once saw a very fine-looking soldier receive *Eight Hundred Lashes* with the Cat-o'-nine-tails on his naked back, for *what* crime I do not recollect; but I am pretty sure it was neither for robbery nor murder. The most severe punishment I ever witnessed for desertion in a slave was *Seventy-five* lashes, from, not a Cat-o'-nine-tails, but, compared with the other, a mere Kitten-o'-nine-tails. What could have caused this *dis*-proportioned or rather *mis*-proportioned punishment? What? Why the former had a *white skin* to be sure, and the latter a *black* one; yet the people among whom these paradoxes are daily occurring, I mean the *nonthinkers* who daily constitute a large sort of every society, the people, I say, among whom those things pass, are continually bawling, swearing, fighting, or preparing for Philanthropy. Instance—Wisdom or Religion. Ever and-anon, pestering one with long speeches about Constitution and Liberty. What nonsense! what a devil of din—a-a-a-hang me if I know what! a *Chimera*, I suppose, or, perhaps a £400,000 for rubbish carted to Buckingham-house, and £159 11s. 7 & 3-4ths to relieve "Our starving countrymen, the Manchester Weavers." Fudge, nonsense! Faugh, faugh! Canting—canting—here I grew sick, and had just sense enough left to hear the commanding officer call out "Quick March," which advice I followed, and marched off as fast as I could.

In the mean time the sky had got quite cloudy, the horizon was as black as night itself; the wind blew violently at intervals, and the sea roared violently: in short, every thing announced a furious storm. I fortunately reached my abode before the rain; but, the storm was raging already in my head. I saw a paper lying upon my table; it was the second number of the *Literary Gazette*. My eyes fell accidently upon the words *Cape of Tempests* at the bottom of the Leading Article. "Well, to be sure," I exclaimed, *Storm* or *Tempest*, is not that the same? But stop! it may be different in the original Portuguese denomination: it is either *Cabo das tormentas* or *Cabo dos tormentos*, I am not sure which of the two; but undoubtedly, the second has a different signification to the first. An *a* or an *o* makes a great deal of difference in that language sometimes; and this, the Editor of that Publication must be fully aware of; for he is a *Savant*. I will ask him the first time I see him. In the mean while, I am decidedly for the letter o in this case. And, upon this, I fell asleep.

Asleep! no; it was no sleep—it was a sort of trance, in which my whole frame was seized with a sudden inability to move, whilst my mind was acquiring an unusal degree of activity, so as to make every object appear to me in any shape but its natural one. The storm, in the mean time, had fairly broken out; and I saw my ship, (the "Zuid Afrikaan,") in the most imminent danger. That poor vessel which had been built entirely of Cape Timber, the crew of which was so completely Colonial—which sailed so well—and knew so admirably how to use her little carronades, that she had already sunk a large Privateer in the sight of Table Mountain, and put all the other suspicious Cruisers to flight: that poor ship, I say, that had been lying so quietly, and for such a length of time in this Bay, was now in the most perilious situation; for not only was she tossed about most unmercifully by the rolling billows; but she was at the same time assailed by the North-west and South-east, which blew in conjunction, as by a miracle. My heart was ready to burst at the sight. A Cabin Boy entered my room at that moment, and exclaimed, "Oh, Sir! Sir! This is a Phillipine Tempest, rely upon it, "The Zuid Afrikaan" is in great distress, for she has already fired two guns; and what is still worse, we cannot get on board, the sea is too strong. Tell me, Sir! what must we do?" "Wait till it calms a little," I replied, with an *apparent* coolness. But I had hardly pronounced these words, when another sailor came and cried out; "Help! we have lost an Anchor!" "Lost an Anchor?" I repeated, and I flew to the beach, for it was no longer possible to remain motionless after such an electric shock as that: but, alas! no assistance could be afforded; for the vessel was driving very fast already. As I perceived several spectators standing on the Jetty, whom I took for countrymen of mine; I went to them immediately, not to ask for advice, as that seemed useless, but at least to receive some consolation from them, if possible; but what was my cruel disappointment when one of these pretended friends came to me with a smiling countenance, saying, "Well, master! your *Zuid Afrikaan*, I see, is now going to the d . . . . *Dassen Island*;" I think he said. These fatal words sounded like thunder in my ears, and distracted me more than the storm itself. I gave no answer to the man; but without knowing what I did, I began to sing *Rossini's* admired Recitative, "*O Patria! Ingratia Patria!*"—only the word *dolce* I could not recollect; or else it stuck in my throat, and before it came into my head, I awoke.

* Witness, the story of 350 Cape Children who collected around the Carriage of the *Liberator of the Hottentots*, to express their gratitude for his having taught them to read.

## Correspondence.

*TO THE EDITOR OF THE ZUID-AFRIKAAN.*

Sir,—In the *Commercial Advertiser* of the 14th of August, the Secretary of State for the Colonies, is stated to have expressed himself in the House of Commons as follows:—"Let him inform the House, too, that in the last dispatches from the Governor, the latter spoke in the highest terms of the industry and intelligence of the Hottentot population."

In the same paper of the 3d of October, 1829, the reply of his Excellency the Governor to the address from the inhabitants of Graham's Town, is reported as follows:—Our Correspondent adds, that to the above Memorial his Excellency replied—"He was aware of the disabilities to which we were subjected from the depraved state of the Hottentots, and every hour demonstrated the necessity of applying an effective and immediate remedy, that his thoughts were constantly occupied on the subject, and representation was unnecessary."

In referring this seeming discrepancy to you for explanation, I am quite sensible that it is the business of your cotemporary to explain his own paradoxes, but as that person is very generally known to have no other object in pronouncing a thing, good or bad, true or false, but the promotion of his own interest, and to give only that coloring to facts which best serves his own purposes, and am confident you will not hesitate to afford all the information in your power, and that you will spare no pains to remove whatever is ambiguous or obscure from a subject of such deep interest to the public.—I am, &c.

Querist.

Sir,—The very able manner in which you have lately exposed the inconveniences to which the Interpreters before the Court are subject; emboldens me to draw your attention to the unpleasant situation of the Witnesses, which are examined before the Supreme Court.

I have seen several persons placed in the Witness-box, so much intimidated from the mode in which they were urged to give pertinent answears to queries put to them, either in language too polished for them to understand it, or in technical terms which they did not comprehend; that the witness gave a suspicion to believe, that they were unwilling evidences. I have seen others placed there, men fully competent to give the very best information, disgusted with the mode of the examination; forced to bawl out their answers as if they had been brought up as Public Criers or Bellmen, going through the town, to announce sales, or reporting articles having been lost, as the late "Wells, the Graham's Town Crier;" and sometimes addressed in that peevish mode, which irrascibility of temper produced.

There is certainly no better mode to come at the truth, than examing witnesses as publicly as possible; because the eyes of the multitude fixed on them, must make the witness conscious that his conduct is closely watched, but except in desperate cases, where prevarication is manifest. I could wish, and I believe many more with me, that a more gentle mode of interrogating a witness were pursued. The more so, as the imperfect delivery of the answers by the Interpreter (if he is employed), or the jarring opinions of the gentlemen at the Bar, as to the true interpretation of the answers, place the witness in the most awkward situation. Sometimes he is told to speak across the Court, that the jurors may hear him; at another time, he is to look at the Judges in giving his answers; in another instance, he is directed to look at the Counsel, who puts the queries; then, again he is to give in his answers the *very* words which he spoke or heard spoken four or five years ago, which if he does not recollect, is sneered at in toto; therefore the witness is going through all the evolutions of "Punch" performing, and, *in general* in the wrong for not speaking loud enough.

I wish that some one interested in the case, would just place himself in the little box, during the time of a full Court, and speak to the Judges in the ordinary way in which he generally speaks with another person, he would soon find out then the difficulty, and might perhaps devise a plan to remove it. I am, Sir, &c.

One of your Subscribers.

## TRIAL BY JURY IN CIVIL CAUSES.

*(From Blackwood's Magazine.)*

This is a subject on which much nonsense is spoken and written in high and in low places—by the learned and the unlearned—in England, and still more in Scotland. Trial by Jury is boasted of as the pride of England. A vague notion exists that there justice is administered by juries—that the people are the judges of each other's rights, and that in this popular institution consists the freedom of an Englishman. Accordingly, some years ago, a great ambition was excited in Scotland to obtain Trial by Jury in Civil Causes This was granted, and now generally Scottish litigants regard the boon with dislike, if not with detestation. The truth is, they did not understand the nature of the institution, or wherein its value consists. It may be worth while to explain the nature of Jury Trial as it has existed in England, without either undervaluing the institution, or attempting to exalt its worth or utility.

In England, justice is administered not by juries, but by judges appointed and paid by the Crown. The most important causes are tried not in Jury Courts, but in courts that professedly proceed without the aid of juries. These are generally styled Courts of Equity, because, although they decide according to law, yet they are not bound by the forms which embarrass the proceedings of the Jury Courts, which are styled Courts of Law Thus in Chancery, or other Courts of Equity, are decided generally all questions of intricacy—title deeds, wills, accountings, bankruptcy, competitions of rights, &c. &c. The Ecclesiastical Courts also try questions of marriage, legitimacy, separations of married persons, &c., without juries. Hence all the most important law business is tried by judges without the aid of juries. This, however, affords only a narrow view of the matter.

Take the case of the Jury Courts, the King's Bench, Common Pleas, and Exchequer; in all these, juries are employed, but to what effect? In the first place, the judges avowedly reserve to themselves, in every case, the privilege of stating the law, and do not allow the juries to decide any thing concerning it? Yet the law is the rule, according to which, in a free country, and in every civilized country, men are bound to live and to act. No man, in regard to his transactions, is at liberty to plead ignorance of the law. Every man is bound to know and obey it; yet a juryman, as such, is not allowed to think or to act on the subject. He must take the law from the judge, however absurd or irrational the account given of it by that venerable person may seem. If a jury presume to do otherwise, the judges will, without hesitation, declare them guilty of gross presumption, and annul their verdict. Then what is the use of a jury, if not to discern right from wrong, or to say whether John or Thomas has the best right to the cow, or the horse, or the ship, or the field in dispute?

The answer made by the judges is, that the jury are to hear evidence, and to decide facts, they can only receive such proofs as he is pleased to tell them are legal. It is thus very clear, that in a court consisting of a judge and a jury, the jury are a very subordinate sort of persons, They must not know the law. But on hearing opposite tales, supported by such proof as the parties are permitted by the judge to adduce, they say which of them supports his story most plausible. Still if the court think they have gone wrong, even in this which is styled their peculiar province, the court takes the liberty to annul their verdict, and appoints the whole to be done and said over again before another jury, on the ground that the first jury have given a verdict contrary to evidence.

Next, a jury must consist of twelve men, and must be unanimous in their verdict. This number, twelve, and this unanimity, are said to have been introduced in rude times, when a man, strongly suspected of a crime, was allowed to be held innocent if he could bring twelve of his neighbours to swear that they thought him not guilty. The old custom is still adhered to, not only of the number twelve, but also of the unanimity. The reason of this is a very cunning one. Absolute unanimity being impossible, when men think with freedom, it obliges the jury, from the outset, to avoid thinking much on the subject of the trial, and to wait till they hear what is thought by the judge, and so, to save trouble to themselves, they acquiesce in his direction. This law of unanimity, therefore, is just an engine by which juries are compelled to do as the court directs them. In England they are liable to be confined till they say they agree—and confined, too, without food, fire, or candle, unless by permission of the judge, and when he leaves the town, he may carry them round the circuit from town to town in a cart. Blackstone, III. 376.

To say, therefore, that English juries decide causes, is a gross imposition on public credulity, and even on the common sense of mankind.

When the Scotch Whigs, some years ago, called aloud for trial by jury in civil causes; in order that they might not be behind their English neighbours, the unanimity formed a stumbling block. A Scottish judge, now deceased, aware of the disputatious character of his countrymen, is said to have remarked, that "no act of Parliament will make twelve Scotsmen of the same opinion on any given point." Our learned English friends did not, publicly at least, speak out the truth, that the use of the law of unanimity is to compel juries to obey the judge as their easiest rallying point. But the Scotch has such horror of perjury that it was found necessary to pacify them by allowing a jury, who could not attain to unanimity, to separate without giving a verdict after remaining twelve hours enclosed. So, after a trial of perhaps sixteen hours, and after being confined twelve hours more, the Scottish jury in civil causes may depart without giving a verdict, whereby all the expense incurred by the parties, and all their own trouble, become fruitless. This is avoided by doing as the judge directs, and by saying as he says. Jurymen are tempted, or rather constrained, to yield up their judgement, to avoid personal hardship, attended with great damage to parties claiming a settlement of their disputes. It is necessarily a part of the system that the court can allow no inquiry into what passes among the jurymen when enclosed. An offer was recently made to prove, by the oaths of the jurors, that in a certain case a part at least of the jury, if not the whole, after some hours of wrangling, had left the decision to hazard. Various editions of the story have been stated: that most generally alleged is, that they put into a hat bits of paper, marked with the names of the parties to the suit, agreeing to hold the first drawn name entitled to the verdict. In that case, the court necessarily refused all investigation. It would have defeated the law of unanimity, the object of which is not to procure, what is frequently impossible, a sameness of judgment in twelve men, but to procure submission to the direction of the judge.

What, then, is the use of the English and now Scottish Trial by Jury in civil causes, if it be true that confessedly juries are not allowed to judge of the law, and that truly it is little better than mere humbug to say that they are made judges of facts?

I answer, that Trial by Jury is of great value, and even the law of unanimity of jurors, absurd as it is, has not been utterly useless. England was the first country on earth that, at least in modern times, attained to a perfectly fair administration of justice, while it had a fixed system of law. This is mainly to be ascribed to what is called Trial by Jury But it is high time that this valuable institution should be purified of its dross, and relieved of the imputation to which it is liable, of being a cumbrous system of delusion. Its true nature ought to be known, and

its form adapted to the benefit which it is calculated to produce.

The true value of Trial by Jury in the English form, consists in the control over judges which it gives to the public. Parties meet each other publicly: each brings forward his evidence publicly. The import of the case on both sides is stated before the public. The judge conducts the proceedings and decides the cause in the face of the public. The use of the jury is, that the judge cannot decide the cause by merely declaring in a form of words that the plaintiff has gained, or the defendant has gained, his cause. A dozen ordinary men have been set apart by lot in a box: there they sit: they have heard and seen all that passed, and the judge must convince them that his view of the case is the right view. He must explain the grounds of his opinion, and shew how and why the decision 'proposed by him is correct.' If he fail to satisfy them, they have it in their power, for the time at least, to put a negative on his judgment.

Most signal benefits result from this: The crown is constrained to appoint none to the office but men experienced in business and learned in the law. An ignorant man in such a situation would never be able to control the pleaders, and would be exposed and run down by public ridicule.

The judge is constrained to act justly. He must act righteously, or encounter infamy, and daily discomfiture, from the opposition of juries to his opinions. Hence the impartiality and high reputation of English judges. The Turkish Mollahs or Cadis are said to yield readily to corruption. Let it be supposed when a cause is called, a committee of the surrounding mob were at the same instant called out by lot and the cadi or judge, after hearing the cause, compelled to convince this committee, that the decree pronounced by him is just, it is evident that he would immediately, or from necessity, become a just judge.

The English system is correct so far as it provides that disputes shall be decided, not by ignorant men, but by judges learned in the law. For want of a better invention, the compulsory unanimity of jurors was employed to accomplish this object. Were ordinary persons taken by dozens by lot from the mass of mankind, to decide causes, the kingdom would be without law. Every different jury would have a different opinion concerning the rules of business. In other words, no man would know how to act, because justice would be administered according to no fixed and recorded principles. All the speculations of those men who propose to establish local or popular tribunals, to decide without appeal, are the result of mere ignorance. Civilisation cannot make progress unless the principles be fixed and certain, according to which transactions are to be regulated; and principles can only be recorded and adhered to by men who make the study of them the chief business of their lives.

The fault of the English system consists in this that it is a system of humbug, and frequently of perjury. The jury are set apart in a box and told that they are judges. The pleaders address them as judges. The judge addresses them as judges. To be sure, he tells them flatly that they must not meddle with the law, and that they must take it from his mouth; but he tells them also, that they are judges of the fact although he and his brethren at the next term may probably annul their verdict, because they have misjudged the fact. This mode of treating them as judges flatters their vanity, and flatters the vanity of the populace, who are told they are judged by their country, meaning thereby that they are judged by each other; whereas, in reality, their transactions are judged of according to law as expounded by professional lawyers. Some jurymen, thinking themselves judges, occasionally try to judge for themselves, but, oppressed by the law of unanimity, and their own want of experience in business, they are compelled to yield after an ineffectual struggle, and to give way to the majority of their brethren, who usually obey the direction of the judge. The minority, in such cases, are sure to incur the guilt of perjury, or more generally the whole jury do so. They have sworn to try the cause, or to do justice; but instead of doing so, which would require a special exercise of judgment in each man, and thereby lead to strife, they retire for safety and ease to apathy, and wait to hear and obey the opinion of the judge. All this is wrong. No more grievous calamity can befall a people than to tamper with perjury, that is to say, with the great safeguards of human society, truth and religion.

*(To be concluded in our next.)*

---

## CURIOUS CIRCUMSTANCE.

An upholsterer of the name of William Shaw, who was residing at Edinburgh in the year 1721, had a daughter Catherine, who lived with him, and who encouraged the addresses of John Lawson, a jeweller, contrary to the wishes of her father, who had insuperable objections against him, and urged his daughter to receive the addresses of a son of Alexander Robertson, a friend and neighbour. The girl refused most peremptorily. The father grew enraged. Passionate expressions arose on both sides, and the words 'barbarity, cruelty, and death,' were frequently pronounced by the daughter. At length her father left her, locking the door after him.

The apartment of Shaw was only divided by a slight partition from that of one Morrison, a watch case maker, who had indistinctly heard the conversation and quarrel between Catherine Shaw and her father; and was particularly struck with the words she had pronounced so emphatically. For some time after the father had gone out, all was silent; but presently Morrison had heard several groans from the daughter. He called in some of the neighbours; and these listening attentively, not only heard the groans, but also her faintly exclaim. "Cruel father, thou art the cause of my death!" Struck with the expression, they got a constable, and forced the door of Shaw's apartment, where they found the daughter weltering in her blood, and a knife by her side. She was alive, and speechless; but on questioning her as to owing her death to her father, she was just able to make a motion with her head, apparently in the affirmative, and then expired.

At the moment Shaw enters the room. All eyes are upon him! He sees his neighbours and a constable in his apartment, and seems much disordered; but at the sight of his daughter he turns pale, trembles, and is ready to sink. The first surprise and the succeeding horror leave little doubt of his guilt in the breasts of the beholders; and even that little is done away, on the constable discovering that the shirt of William Shaw is bloody.

He was instantly hurried before a Magistrate, and upon the deposition of the parties committed for trial. In vain did he protest his innocence, and declare that the blood on his shirt was occasioned by his having blooded himself some days before, and the bandage having become untied. The circumstances appeared so strong against him, that he was found guilty, was executed, and hung in chains at Leith. His last words were, "I am innocent of my daughter's murder."

There was scarcely a person in Edinburgh who thought the father innocent; but in the following year a man who had become the occupant of Shaw's apartment, accidently discovered a paper which had fallen into a cavity on one side of the chimney. It was folded as a letter, and on opening it, was found to contain as follows:—"Barbarous father! your cruelty in having put it out of my power ever to join my fate to that of the only man I could love, and tyrannically insisting upon my marrying one whom I always hated, has made me form a resolution to put an end to an existence which is become a burden to me."

This letter was signed, 'Catherine Shaw;' and being shown to her relations and friends, it was recognized as her writing. The magistracy of Edinburgh examined it, and on being satisfied of its authenticity, they ordered the body of William Shaw to be taken from the gibbet, and given to his family for interment; and as the only reparation to his memory, and the honor of his surviving relations, they caused a pair of colours to be waved over his grave, in token of his innocence."

---

*Infanticide and Suicide.*—An inquest was taken by Mr. Todd, on Saturday last, at East Wellow, near Romsey, on the bodies of Sarah, the wife, and John, the infant and only son, of Mr. John Petty, a respectable inhabitant of that place, whose deaths occurred under the following distressing circumstances:—The deceased Mrs Petty, who had been married several years, and was the mother of four children, of whom the youngest (the deceased infant) was about two years of age, had for some time been laboring under severe depression of spirits, occasioned by erroneous impressions upon subjects of religion. On Friday last, she appeared somewhat calm, but slept unsoundly that night. Very early on Saturday morning her husband left her, as he had been accustomed, and went into the children's room on the opposite side of the passage. At about five o'clock the deceased got up, and having dressed herself and the infant, as usual, called her husband, who did not immediately rise. Before six, however, he was alarmed at hearing her go into the bed-room and shut the door, a circumstance so unusual as to induce him to go to the spot; but before he arrived there his fears were much increased by hearing her turn the lock. No reply being returned to his demand of admittance, except a faint shriek from the child, he ran down stairs, overwhelmed with terror for a hatchet, to burst open the door; but, before his return, it was opened by deceased herself, presenting to the distracted husband a scene of the utmost horror. On the floor, which was deluged with blood, lay the body of his infant, with a cord round its neck, and its head nearly severed from the body. Close to the door stood his unfortunate wife, then in the act of repeating a gash already made in her throat by a razor, which was, with difficulty, wrested from her hand. The commissions of these deeds was succeeded by the most violent phrenzy, and, after struggling for about half an hour in the hands of her husband and some neighbours, whom the cries of the other children had attracted to the spot, the unfortunate woman expired of her wounds. Verdicts—That the said Sarah Petty killed the said infant, John Petty by cutting his throat; and afterwards destroyed herself by the same means, being at the time of the commission of each of the said acts in a state of unsound mind. —*Hants Advertiser.*

*Child-changing.*—The *Liverpool Mercury* publishes an account of a singular occurrence, which it asserts to have occurred at the village of Upton-in-Wirrall, on the borders of Cheshire. A female, respectably attired, with a Mulatto child in her arms, entered the cottage of a labouring man; and, on observing an infant in the cradle, asked the child's age, and seemed pleased to find it correspond with her own. After some compassionate remarks on their poverty, the stranger, to the astonishment of the woman, took from her pocket-book a note, observing that 500*l* would help them to open a small shop, and bring up their family. She next offered to share a sovereign amongst the children; and whilst the poor woman in a high glee, made the best of her way to a village at some little distance for change, her benefactress decamped, leaving her to console herself, on her return, with the Mulatto child and a 500*l.* note.

A story has acquired currency in the Naval circles here, which affects the character of an Officer commanding a sloop of war on the Cape station. The tale is said to have originated with a mariner who was sent home from the ship, and who some months since made affidavit to the effect, that a youth, belonging to the vessel in question, the son of parents residing at Davenport, after receiving five dozen lashes for some offence, was, the next day (his wounds being still fresh) sent on shore on a small island in Catharine's Bay, on the coast of Brazil, very thinly inhabited by Portuguese, and there abandoned by order of the Captain. This affidavit was forwarded to the Lords Commissioners of the Admiralty, who have ordered an investigation into the whole of the circumstances. Meanwhile we have great pleasure in stating, for the satisfaction of the friends of the gallant Officer, that we have seen letters from the ship, dated in December last, which give a very different version of the affair. It appears by these letters, that the whole ship's company had signed a paper attesting the fact, that the young man had voluntarily deserted from the ship when sent on shore with the boat's crew for sand, he being then off the Doctor's list, and that search had been made for him in the woods without effect. That so far from the discipline of the ship being enforced in a cruel and tyrannical manner, this was the first instance on board of any of the crew being flogged. We further learn, that the run-away was a most incorrigible offender, had been reported for his bad conduct *thirty times* on the voyage out, and twice for theft, in the very week on which he received corporal punishment.—*Hampshire Telegraph.*

*Curious Will.*—A lady named Barsoff, died some time since at Paris, leaving rather a curious will, from which the following are extracts:—"I request that a column of marble may be raised over my tomb, on which shall be placed my bust in bronze, with the inscription—'Next to the misfortune of existing, is the greater one of belonging to the human race!' and lower down, 'Here lies Madame Barsoff, who died the ———.' As to religious ceremonies, I wish them to be short and simple. In my opinion nothing is more stupid than to buy prayers. I wish, however, that the interment should be conducted in a respectable manner. To make a traffic of religion inspires me more than any thing else with a disgust which I cannot conquer. At the melancholy and final ceremony, I should prefer the presence of a single friend to all the quackery of Ministers appointed with another object than that which they seem usually to have in view. In short, to explain myself frankly, I should like to be transported direct to Pere la Chaise, and I would make an express clause to that effect, if I were not aware of the influence of prejudice upon the best disposed minds. It would, perhaps, prevent some persons from feeling that regret at my death which I flatter myself my remembrance will excite and I feel that friendship is necessary to me even in the tomb. I still fear, however, that the persons who make a trade of getting up splendid funerals should throw upon my executor the blame of what they may designate the most scandalous and revolutionary impiety —for that is the fashionable phrase. With respect to myself, I have formed my own opinion, which is, that the carrying a dead body to the church is quite a superfluous formality, and only of service to those who get money by it."

---

[Translation of the French Fable inserted in No. 23, of the *Zuid Afrikaan*, entitled "Le Droit de Chasse," Dedicated to the supporters of the English Game Laws ]

*THE RIGHT OF SPORTING—A FABLE.*

The Prince of wood and wilderness
Once in an Ordinance express,
Declar'd his royal will:
That without licence none whate'er
Of all his vassal brutes should dare
To chase another beast, still less to kill,
Save and except each quadruped
Whose family was too well-bred
Such privilege to abuse;
Declaring he reserv'd such right
To those who hunted with polite
And gentlemanly views.
Lord tiger,—sir—knight wolf,—'squire fox,
Each at his sov'reign's portal knocks
And humble suit prefers,
For leave—the roost to rob,—the last—
Sir wolf—the sheep—cote to devas't,
The tiger to wage war on ev'ry thing that stirs.
Among this eager, clam'rous crowd,
The dog petition'd, long and loud,
And bark'd his gullet sore,
Requesting of his liege the right
To hunt such plaguy foes as might
His substance wantonly devour.
Then to the tiger, wolf and fox,—
"My lords, to chase at will the flocks
Is granted," quoth the king;
"Sportsmen like you may justly claim
"Ev'n in your neighbours' fields to game,
"But to that churl, the dog, I suffer no such thing!
"And for the favor he would have me grant,
"Spite of my gen'rous character,—I ca'nt."—
Know ye, my friends, what the poor wretch requested!
'Twas but to crack the fleas, with which he was infested

C.

---

PERJURY.—Peter James Bossey, who pleaded guilty at the last Old Bailey Sessions, of wilful and corrupt perjury, underwent the first portion of his sentence, viz. exposure on the pillory for an hour, on Tuesday last, in front of the Debtors' Door, Newgate. There was an immense assemblage, no similar exhibition having taken place for twelve years, but there was no attempt at molestation. The remainder of his sentence is six months imprisonment in the House of Correction, and transportation for 7 years.—*John Bull, June 27,*

Capt. Sir Richard Grant, of the *Tyne*, 28, has refused the present of a sword from his ship's company at Portsmouth, on the principle that it would be contrary to good discipline, that inferiors should indicate their approval or disapproval of a Commander's conduct either in the Army or Navy.

---

As some of my friends in the country are impressed with an idea that I was lately arraigned before the Supreme Court, I think it necessary, as the only satisfaction I can procure myself, after having been grossly accused by a violent individual in the presence of the Resident Magistrate, (a circumstance which at any time and place would have aroused my feelings,) to state, that I instituted an action against Mr. Mellet, in the Supreme Court, but that after much had been said *pro* and *con*, the Court came to this conclusion: That if I had brought forward sufficient evidence to prove satisfactorily that it was the *intention* of Mellet to accuse me (as he did), proper attention would have been paid to my case, but in the present state of the case, the evidence was insufficient to convince the Court of such an intention, and consequently the case was dismissed.

*C. N. NEETHLING.*

---

RAN away, since the 11th instant, the Slave PHILIS, purchased by me out of the Estate of the late J. Meyburgh; dressed in a bottle green Jacket, white under clothes, and had a red handkerchief on his head; he is of middling posture, yellow complexion, and has large eyes; is a Tailor by trade, and has a fiddle with him; he pretends seeking employ, with my leave, and hires himself out as a tailor and fiddler.

Whoever will apprehend him, will receive a Reward over and above the usual apprehension fee; and those harbouring him will be prosecuted. C. C. MOCKE, Long-street

---

TO Let, a healthy WET-NURSE, with a Child. Apply to the Publisher of this Paper.

---

TO-MORROW Morning, at 8 o'Clock, will be sold to the highest Bidders, at the Market, 25 very fine Oxen and Cows, well worthy the attention of Purchasers.

---

*POSTPONED SALE.*

THE Sale of Mr. MELK's Mares, formerly advertised for the 1st of October, has, for particular reasons, been postponed until the 15th day of the aforesaid month, and will then take place at Mr. Willem Theunissen's, *Roozeboom*, at Tygerberg, where will be sold, without the least reserve, Thirty half-bred English Mares, covered in October last by the well known English Blood Stallions, *Wokingham* and *Young Mowisko*; likewise, if not previously disposed of, a Stallion, 4 years old, out of a thorough-bred English Mare, by *Rhoderic Dhu*; and a pair of brown Carriage Horses, 5 years old, lately trained.

Also, the famous blood Horse

*WAXY,*

of which the following is the pedigree:—

*Waxy*, a bay Horse, bred by his Grace the Duke of Rutland, foaled in 1817, got by *Waxy*, his dam *Young Trumpet*; also the dam of *Elizabeth Solyman*, *Osman* and *Nina*; all capital Racers, by *Trumpeter*, (the sire of *Sorcerer*). His grand-dam, *Young Camilla*, (sister to *Calibre*), by *Woodpecker*; his great grand-dam, *Camilla*, by *Trentham*; his great great grand-dam *Coquette*, by the *Compton Barb*; his great great great grand-dam was own sister to *Regulus*, by the *Godolphin Arabian*; his great great great great grand-dam *Grey Robinson*, (foaled in 1703,) by the *Bald Galloway*; his great great great great great grand-dam by *Snake*; his great great great great great great grand-dam *Old Wilkes*, by *Old Hautboy*.

(A true Pedigree.)

(Signed) CHARLES HENRY SOMERSET.

*Cape Town, Aug. 25, 1824.*

*Waxy was imported by Lord Charles Somerset in 1821*

And further, a thorough-bred Friesland Bull; one Bull, out of a thorough-bred Friesland Cow, by the noted Teeswater Bull, imported for the Groote Post Farm, by order of Lord Charles Somerset; a thorough bred Friesland Cow, imported by Mr. Muntingh together with the above-mentioned Bull; one ditto, by the said Bull and Cow; about 20 half-bred Vaderland Milch Cows, with their Calves, by the said Friesland Bull; about 30 fine half-bred Vaderland young Cows, now fit for taking the Bull, a number of Heifers, 2-years old; and about 50 half-bred Vaderland Oxen, 2 and 3-years old.

Breeders of Horses and Cattle will find this sale the best opportunity of improving their Studs.

---

ROBERT EAGAR begs to acquaint his Friends and the Public, that he has for sale at his Shop, No. 27, Loop-street, corner of Church-street, a choice assortment of the most fashionable printed Quiltings, and silk figured Velveteens for Summer Waistcoating, fine Merinos, Erminets and Lastings, fashionable for Gentlemen's Trowsers, superfine black and blue Cloths, fine white Jean, and Satteens, bleached and unbleached Drills, striped Jeans, Satteens and Florentines, white, drab and black Moleskins and Fustians, fine Irish Linen, Lawn, Diaper, Huckaback, brown Hollands and Dowlas, fine Beaver Hats, Ladies' and Gentlemen's Shoes and Gloves, silk and fine cotton Hosiery, silk and cotton Umbrellas, an elegant assortment of French Gauze Ribbons and Handkerchiefs, large and fashionable Tortoiseshell Combs, Ladies' worked muslin Dresses, fine silk Shawls; fashionable printed Muslins and Cambrics, of the newest pattern, received per last arrivals, Ladies' fine white stays, and other articles in great variety.

---

FOR Sale, by Private Contract, 10 excellent African Slaves, to wit:—Adam, 27 years of age, Coachman, Wagon-driver, and Thatcher; Silvia, with her three children, a clever House-maid; Louisa and Delie, (each with a child), House-maids. One-half of the Purchase Money may remain at interest.

A. W. VAN NIEKERK.

*Bok-River, Cape District, Sept. 17.*

---

FOR Sale, on very favorable Terms, the well known productive Place called *Elsjeskraal*, situate at Tygerberg. For further particulars, inquire at No. 3, Leeuwe-street, Cape Town.

---

THE Undersigned offers for Sale, by Private Contract, his very productive Corn Farm, called *Otter Kuil*, at Koeberg, District of Stellenbosch, at present sown with 70 Muids of Wheat, Barley, Oats, and Rye. The greatest part of the Purchase Money may be kept at interest, if required, on producing sufficient security. For further particulars, inquire of the Proprietor at the above Place. W. J. de KOCK.

---

PAARL POST-WAGON,

*Three times a Week to and from Cape Town.*

THE Paarl Post wagon will, during the Months of September and October, start from the House of the Undersigned, at the Paarl, at 5 o'Clock on the Mornings of Monday, Wednesday, and Thursday, in each Week; and leave Cape Town, at Half Past 5 o'clock on the Mornings of Tuesday, Thursday, and Saturday, in each Week, from the House of S. P. WOLHUTER, No. 28, Hout-street.

Every accommodation and dispatch may be relied upon.

Goods for conveyance, must be sent to the Post-houses, before Sunset, on the days previous to starting, Sundays excepted.

Paarl, Sept. 20. 1824. H. BERNHARDIE.

---

THE Undersigned intending to reside in the Country, offers to let his most conveniently airy and healthy situated HOUSE and GARDEN called *Werkerslust*. There is an excellent Garden planted with a Vineyard, and all kinds of Fruit-trees, with a constant strong spring of Water during the whole of the year. For particulars, inquire of the Publisher of this Paper, or *Gazette Office*; or at Mr. Saunders's, Heeregracht *Ward 44, Cape Town, Sept. 16,* J. P. de VILLIERS.

---

*FOR SALE.*

AN Excellent HOUSE, under double Story, and provided with every convenience, situate No. 7, Church-street. The greater part of the Purchase Money may remain at Interest. For particulars, inquire of the Owner, W. G. Lotter.

---

THE Undersigned, having experienced that great liberty, injurious to his interests, are taken upon his property by Persons coming to Hout Bay, for the purpose of Fishing, hereby warns every Person against cutting Wood upon his Land, or of otherwise making use of the same; as also that he will allow no Thoroughfare over any part of his Property, except the Road leading from Cape Town to the Block House.

*Hout Bay, Sept 23.* W. D. HOFFMAN.

---

NOTICE.

IN the beginning of the ensuing Month, (the Day and Place to be notified hereafter,) will be sold, 500 draught and slaughter Oxen and Cows, expected to arrive from Somerset.

P. A. MYBURGH, Gs., Administrator of Vendues.

*Vendue Office, Stellenbosch, Sept 21.*

---

IN consequence of the great number of Goods on hand, several articles were left unsold at the recent Sale at the Store of Mrs BLAKE; the following still remain for Private Sale, viz:—a few good Door and Window Frames, of Teak and other wood; beautifully finished Window-seats and plained Wall-plates; a large Teakwood Store Door Frame, with its Doors and Wall-plate; also, a number of Anchors, Planks, Racks, &c.; a very good Corn Handmill, 4 Baking Trough, with Baking Apparatus and Oven Irons; Churns of different sizes; capital Fustage, seasoned with old Muscadel wine, a strong Wagon, with its appurtenances, Carriage, Gig, and Wagon Harness, &c. &c.

Also for Sale, and very serviceable for Persons residing in the neighbourhood of the Place *Vrede Lust*, at Zwart River, at present occupied by Mr. J. W. STOCKENIS, about 50 loads of Stones, and about as many loads of good Bricks, to close an Account.

To be viewed on the spot.—And for particulars, apply at No. 11, Roeland-street.

---

SALE AT H. M. CUSTOM-HOUSE.

ON THURSDAY next, the 30th inst., the following Goods will be put up to Public Auction, at H. M. Custom-House:—

10 Pipes old Cognac Brandy,
8 Cases, 6 dozen each, superior Champagne,
300 Norway deals,
6,000 Dutch Klinkers,
24 Cases empty Bottles, and
1 14-Inch Patent Hemp Cable.

The Sale will commence precisely at 11 o'clock.

HAMILTON ROSS, & Co.

---

PUBLIC SALE.

MRS. J. M. MOREL intends to sell by Public Auction, on TUESDAY, the 28th instant,— 1st, a House and Erf, situate in this Village, at the corner of Plein- and Ryneveld streets. 2d, A piece of quit rent Land, situate in the *Flats*, near this Village, planted with all sorts of Fruit-trees, Vines, and Grain.—Likewise, a Wagon, a Cart, a Chaise and Horses; a number of Medical and other Books, a Telescope, an Atlas, Household Furniture, Kitchen and Agricultural Implements, China and Earthenware, and various other articles.

The landed Property is in the mean time for private Sale. Further particulars may be known on application at the Vendue Office, at Stellenbosch.

P. A. MYBURGH, Gs., Administrator of Vendues,
*Sept. 4.* District of Stellenbosch.

---

10 Rds. REWARD.—Absconded in July last, my slave-girl, named Saartje. She is of a short stature, and yellow complexion. Whoever will bring her to me, or lodge her in the Prison, will receive the above Reward; but whoever detains her after this Advertisement, will be prosecuted according to law.

Widow E. S. ALLEMAN

---

STOLEN or Strayed, from the Premises of Dr. THOMSON, situated between Rondebosch and Wynberg, a brown PONY, (a Gelding), with a short Tail, hinder Fetters white, and a white Star on the Forehead

It is desired that notice may be given in whose possession he may be if strayed; and if detected as stolen, a reward will be given for such information as may lead to the apprehension of the Thief.

---

TO Let, a very commodious House, situate in the best part of the Town, at present occupied by Mr. Valentin. Possession may be had on the 17th of October next. Apply to J. LOUW, Az. 56, *Wale-street.*

---

TO Let, a House situated at the corner of Bree- and Wale-streets, wherein a Retail shop has been carried on with general success. Application to be made to G. N. Mechau, Plein-street.

---

TO Let, a House, in the Schoonder-street, has every convenience, with a large square in front of the House. Immediate possession can be taken. Apply to J. A. van BREDA, in the Garden *De Hoop.*

---

WANTED to Hire, a few LABOURERS. Whoever may wish to supply them, may address themselves to the Publisher of this Paper.

---

Two Mails are open for England per *Eclipse*, and *Bussorah Merchant*, the former to sail To-morrow, and the latter on Sunday next.

Two Mails are open for the Mauritius per *Leda* and *Kerswill*, to sail on Sunday next.

A Mail is open for N. S. Wales, per *Venus*, to sail on Sunday.

## SHIPPING INTELLIGENCE.

ARRIVALS IN TABLE BAY.

Sept. 18.—Freeland, brig, E. Jones, Manilla April 27, Lisbon. Cargo rice and sugar.—Put in for refreshments.

—— 20.—Ligonier, cutter, T. Tyler, Breede River, September 12, this port. Cargo grain.

—— —— Feejee, bark, W. M'Gowan, Batavia Aug. 4, and Singapore, July 12, to London. Cargo sundries. Passenger, Mr. Goodenough.—Put in for refreshments. On the 9th instant spoke the 'Lonach,' from Bombay. The 'Mary Hope' and 'Indian' from Batavia and Singapore, intend touching at the Cape.

—— 21.—Lonach, ship, R. B. Colgrave, from Bombay. Cargo cotton, &c.—Passengers, Mesdames Sykes, Popper, De St. Croix, Dawson, and 1 child; Lieutenant Mayir and Dickson, and Mr. Lys.—In steerage, Mrs. Ogilvie, 1 child and 2 servants.—Brings a mail. The "Sesostris" and "Ganges" had gone to China.

Sept 22.—Bussorah Merchant, G. Johnstone, from Penang July 22, bound to London. Cargo general.—Passengers, Mr. and Mrs. Sterand child, Mrs. Broekhooft and child; Dr. Anderson, Messrs. Petrie, Anderson, Merewether, and 20 invalids from his Majesty's service in India.—Put in for refreshments, &c.

—— —— Pero, Capt. Rutter, from Mauritius Aug. 28, this port. Cargo sugar—Passengers, Rev. Mr. and Mrs. Freeman and 3 children; Mr. Stone, Lieutenant Ekerman, and 2 servants.—Brings a mail.

SAILED OUT OF TABLE BAY.

Sept 16.—Juno, C. Black, to N. S. Wales.

—— 18.—Cleopatra, G. Sweet, to Swan River.

—— 2 .—Belzoni, J. Talbert, to Mauritius.

—— —— Lord Hungerford, C. Farquharson, to Calcutta.

—— 21.—Feejee, M'Gowan, to London.

Sept 22.—Brig Gowan, J. H. Rachelby, Algoa Bay.

—— —— Brig Georges, G. Scotland, Liverpool.

—— —— Brig Freeland, E. Jones, India.

—— 23. Abberton, ship, Bombay.

VESSELS IN TABLE BAY.

Ships—Bussorah Merchant and Lonach.

Barks—Thorne, Leda, Phoebe and Venus.

Brigs Kerswill, Eclipse, Edmond Castle, Hebe, Resolution, Woodbine, Barrington and Pero.

Schooners—Minerva Constitution, Corsair and Conch.

Cutters—George IV., George and Ligonier.

ARRIVALS IN SIMON'S BAY.

Sept. 23.—Margaret, Capt. J. Biddle, from Bristol June 25 bound to Swan River. Cargo sundries—Passengers, Mesdames Tanner and Viveash. Messrs. Tanner, Davis, Viveash, Peel, and Tussel; in the steerage, 14 men, 14 women, and 22 children. Put in for water, &c.—Brings a few loose letters.

SAILED OUT OF SIMON'S BAY.

H. M. S. Falcon, Capt. Colpoys, West Indies.

VESSELS IN SIMON'S BAY.

H. M. Ships Leopard, Dutch ship Henrietta Klasina and Margaret.

---

*CHRISTENINGS.*

In the English Church, Cape Town, Sunday, Sept. 19, by the Rev. G. Hough, M. A., a daughter of Mr. Andrew Steedman, baptised Anna Percy.

A daughter of Mr. Frederick David Waldek, baptised Sarah Elisa.

A daughter of Mr. John Mitchell Brown, baptised Mary Ann Mitchell.

In St. Andrew's Church, Sunday, Sept. 19, by the Rev. James Adamson, D. D., a daughter of J. M'Arthur, private of 72d Highlanders, baptised Margaret.

*DEATH.*

Sept 15.—Mr. William Pex, aged 16 years

—— 19.—A daughter of Mr. Job Little, aged six years.

---

CAPE TOWN:
Edited by C. E. BONIFACE, No. 4, Buitengracht.—Printed by the Proprietor P. VAN BREDA, J. Az. No. 1, and Published by C. N. NEETHLING, No. 3, Shortmarket-street.